

Ruh ve Madde

Metapsizik Tetkikler ve Ilmi
Araştırmalar Derneği Yayın
Organıdır.

Cilt: 18, Sayı: 205, Őubat 1977

Dernek adına Sahip ve Sorumlu M¼d¼r :
Erg¼n ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluő Caddesi No: 14/1
(Akbank bitiőiđi)

Haberleőme. Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL.
Abone ¼creti : Yıllık 60 TL.
Telefon: 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŐ Matbaası (Tel.: 22 92 72), Cilt : ÇINAR M¼cellihanesi

Sevgili Okuyucular

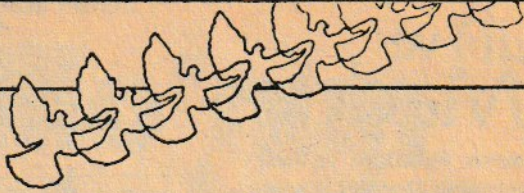
Őubat sayısı 18. Ciltin ilk sayısını teşkil etmektedir. On sekiz yıl, hiç durmadan yayınlanan Ruh ve Madde Dergisi, bu alanda, çok zor ve güçlü bir görevi yerine getirdiğinin farkındadır. Ülkemizin kültürel ve bilimsel seviyesi gözönüne alındığı zaman, bu konunun tautilip öğretilmesi için ne gibi bir çabanın harcanması gereklidir, daha iyi anlaşılacaktır.

Ruhsallığı ve ruhçuluğu realiteye uygun eylemler içinde ele almak için gösterilen dikkatin verimli olduğunu gözlettiklerimizi, paralel çizgiler halinde sürüp gitmek eyleminde olduğunu da gözlettiklerimizi. Ruhçuluğun deneysel bilimin «onayına» ihtiyacı yoktur. KuruluŐu zaten bilimsellik anlayışı içinde olmuştur. Ne varki pozitifçi olduklarımızı ileri sürmelerin çoğunlukta olduğu bu devirde, onlara anlayacakları dilde hitabetmek gereklidir. Bunu da yapmağa çalıŐıyorlar.

ABONELERİNİ ŐUBAT AY'I İÇİNDE yenileyen Okurlarımız, Mart ayında senelik 90 TL. ödemekten kurtulmuş olacaklardır. Zira, MART SAYISINDAN BAŐLAYARAK Ruh ve Madde'nizin fiyatı 750 kuruŐ olacaktır. Bunun gereklerini sizler bizden daha iyi bilirsiniz. Esasında daha pahalı olması gerekmesine rağmen, en düşük seviyeli fiyatı benimsedik. Bu yolda el ve gön¼l¼ birliğiyle ilerleyeceğiz.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL



İnsanlığın Gizli Kökeni

● Metapsişik Derneği Özel Konferanslarından ●

Burada anlatacağımız, bilimin ve dinin bize şimdiye kadar anlattıklarının yeni bir görüşle ortaya konmuş şeklidir. Aşağıda karşılaşacağımız malumat için herhangi bir ispat vesikası istemeyiniz. Bazı öyle bilgiler vardır ki, bunlara herkesin tatmin olacağı şekilde deliller göstermek, hem zaman hem de mekân olarak, imkân yoktur. Fakat şunu da peşinen bildirelim ki, aşağıda sizlere nakledeceğimiz bilgiler uzunca bir süreden beri tarafımızdan tetkik edilmekte olan bilgilerdir.

Anlatacağımız konu «Dünyada yaşamakta olan insanın» kökeni hakkındadır. Nereden gelmiştir, nereye gidecektir? Ve hatta, yeryüzündeki insanın ilk atası nasıl teşekkül etmiştir? Ve yine yeryüzü insanının kozmik akrabaları kimlerdir? İnsanlığın kökeni hakkında pekçok araştırmalar yapılmıştır. Özellikle aşağıda bulacağımız malumat ezoterik (yani herkese anlatılmamış, sadece ehlinin kulağına söylenilmiş) bilgilerden meydana gelmiştir. Bu da şu anlama geliyor ki, her ne kadar eskilerde ezoterik bilgi geçerli ise de, bugün artık buna gerek bulunmamaktadır. Ezoterizm'den egzoterizm'e geçmek lazımdır. Bununla birlikte 'Ezoterizm' bugün, eskisine nazaran, bilim dalında çok daha fazla olarak uygulanmaktadır. Özellikle nükleer, astrofizik, egzobiyoloji ve hatta mikrobiyolojide yeryüzünde 'bir avuç insanın' bildiği bilgiler vardır. Hemen hemen üniversite muhitleri tarafından bile bilinmeyen bilgiler vardır. Bazı bilim adamlarının sadece kendi aralarında bildikleri ve henüz hiçbir yayın yapmadıkları, tecrübelerinin

açıkça ortaya koymadıkları bilgiler vardır. Yani gene de 'kulaktan kulağa fısıldanan bilgi' mevcut bulunmaktadır. Buna rağmen artık bazı hususları da ifade etmekten başka çare bulunmamaktadır.

Kutsal kitaplarda 'insan'dan bahsedilir. Özellikle 'insan'dan bahseden ve ona çok geniş yer veren kutsal kitap TEVRAT'tır. Bilhassa 'yaratılış'la ilgili bölümüdür. Gerek Brahmanik eserlerde, gerekse KURAN'da ve özellikle Mısır ve Babil Ezoterizminde 'ilk insan'dan bahsedilir. Bunu uzun uzun ve o derecede de ezoterik bir şekilde en güzel olarak Tevrat'ta görmekteyiz. Fakat bunları da birbirinden tefrik etmenin imkânı var. Ezoterik bilgiye göre: Yeryüzünde birçok devirler geçmiştir. Bunların ilkinde 'Altın Çağ' derler. Burada 'altın' kelimesinden murat, bildiğimiz altın madenin bol olduğu çağ manası değildir. Kıymetli, yüksek, üstün anlamında kullanılmıştır. Değerli bir çağ mânâsına gelir. Sonra 'Gümüş', 'Bronz', 'Kahramanlar' ve nihayet 'Demir' devri (çağı gelmektedir). İnsanlar şimdiye kadar beş çağ geçirmişlerdir ve biz şimdi, bugünün insanları olarak, 'Demir Çağı'nı yaşamaktayız. Bizimle birlikte de bir devir tamamlanmaktadır. Demir Çağın dan sonra tekrar bir altın çağa dönüş, insanlar için, bir devrin bitip, yeni bir devrin başlangıcını işaret etmektedir.

Yeryüzünde insan, modern biyolojinin bize delilleriyle anlatmaya çalıştığı gibi, bir kozmik yumurtadan meydana gelmiş değildir. Yani tek tek hücreli canlılardan (amipler gibi), gelişe gelişe bir insan organizması meydana gelmiş değildir. Bu tip bir geliş-

me olmanuŝ denemez, fakat insan için de-
 ğildir. Bu iki farkı güzelce belirlemek lâ-
 zımdır. İnsan vücudu, organik bir yapı o-
 larak, özel bir tarzda meydana getirilmiş-
 tir. Yanl yapılmıştır. Bir üretim mahsulü-
 dür, bir prodüksiyondur. Bir evölüsyon, bir
 tekâmül, mahsulü değil, doğrudan doğruya
 bir üretim mahsulüdür. Modern biyolojinin
 'DNA'sının meydana getiriliŝi tesadüfi ve
 kendiliğinden değil, çok yüksek, fevkalâde
 yüksek bir bilimin, bizzat kendi potasında
 meydana getirdiği bir yapıdır. Kutsal ki-
 tapları ve diğer dini metinleri değişik bir
 nazarla tetkik ettiğimiz zaman görüyoruz
 ki, esasında, insanın yaradılışı iki safhalı
 olmuştur :

Birincisi : Galaktik İnsan

İkincisi : Yeryüzü İnsanı

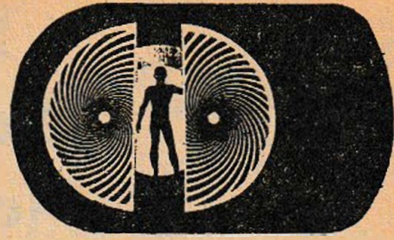
Galaktik insan tipi 'Altın Çağı'nı yer-
 yüzünde meydana getirmiş olan varlıklar-
 ın tipidir. 'Galaktik' sözü bir nevi 'evren-
 sel' manasına gelebilirse de, esasında dün-
 yanın da dahil olmuş olduğu galaksiyle il-
 gilli bir insan tipidir. Bunun yeryüzündeki
 beşer ile çok çok uzaktan bir akrabalığı
 vardır.

Yeryüzü insanının ilki olarak kutsal
 kitaplar bize 'Adem'den bahsediler. Aca-
 ba gerçekten insanın meydana geliŝi (imal
 ediliŝi) yeryüzünde mi olmuştur? Yoksa
 başka bir mekanda meydana getirilmiş ve
 sonra yeryüzüne mi gönderilmiş, veya sü-
 rülmüŝtür? Özellikle Tavat'ta iki yaradı-
 lıŝtan bahsedilir:

**Birincisi · ELOHİMLER'in yarattığı in-
 san.**

İkincisi : YAVHE'nin yarattığı insan.
 (Daha doğrusu imal ettiği insan).

(Yaratma sözcüğünü özel olarak sa-
 dece Kaadir-i Mutlak için kullandığımızı
 belirtmek isteriz.) Elohimler'in ve Yahve'
 nin yaptığı yeni bir imalat, yeni bir
 meydana getiriŝtir. Ortada bir malzeme
 vardır, bunu kullanmak suretiyle bir nesne
 meydana getirebilirsiniz. Yukarıda bahsedil-
 en 'Elohimler' galaktik uygarlıkların sen-
 yörlileridir. 'Yahve' de bu senyörlere dahil



olan, tek bir varlıktır. Elohimlerin meyd-
 ana getirmiş olduğu insan tipi (Galaktik
 insan) ile, Yahve'nin meydana getirmiş ol-
 duğu (yani bizim) insan olmak üzere, iki
 ayrı Adem vardır. Bunları birbirinden ay-
 ırdetmek için, birine sadece Adem-1, bizim
 atamıza da Adem-2 ismini vereceğiz. Kut-
 sal kitaplar bize, hem birinci Ademi, hem
 de ikinci Adem'i, aralarında çok ince nüans
 farklarıyla, ifade ederler. Daha doğrusu,
 bu nüansı da onu meydana getirmiş olanın
 vasıtasıyla anlatmaya çalışırlar. Yani Elo-
 himlerin meydana getirmiş olduğu Adem-1
 ile, Yahve'nin meydana getirmiş olduğu
 Adem-2 birbirinden tefrik edilir, İmalâtçı-
 ları vasıtasıyla. Şayanı dikkat olan bir hu-
 sus, İslâm'ın kutsal kitabında Galaktik A-
 dem'den değil, doğrudan doğruya, yeryü-
 zünde meydana gelmiş olan Adem'den bah-
 sedilmesidir. Fakat diğer kitaplar ayrıca
 yeryüzünde meydana gelmemiş olan, fakat
 bütün bir galaksi içerisinde kendisini tem-
 sil eden, gelişmiş bir Ademden de bahse-
 derler. Bu kimyasal organik bedenli beşer
 varlığının yaradılışı, yani Yahvenin Ademi
 ile, Elohimlerin (Altın Çağının kurucuları-
 nın) Ademi arasındaki bu farkı başka tür-
 lü bir gidiŝle ele alalım. Gerek Elohimler,
 gerekse Yahve ismi, 'tekliği ifade etme-
 mektedir. Birer 'ırk'ı temsil etmektedirler.
 Tevrat'ta geçen 'Yahova' yani 'Yahve' sözü,
 hernekadar tek bir varlığı temsil ediyor gi-
 bi ise de, aslında bir varlık ırkını temsil
 etmektedir. Yahova (daha doğrusu Yahve)
 denildiği zaman orada bir çoğul fikrini dai-
 ma gözönünde tutmamız lâzımdır. Nitekim,
 bir çok dini kitaplarda 'ben' ve 'biz' sözleri
 sıklık kullanılmıştır. Bu görünüşte böyle-
 dir. 'Ben' dediği zaman ifade edilen mak-

(Devamı sayfa 30'da)

Nereden Geldik? Neden Buradayız? Nereye Gidiyoruz?

İnsanın, yüzyıllar boyunca kendi kendine sorageldiği üç soru budur: «Nereden geldik? Neden buradayız Nereye gidiyoruz?»

Bu soruların biçimlerini değiştirip, örneğin şöyle de sorabiliriz: «Ne zaman yaratıldık? Dünyaya nasıl, nereden geldik? Amaç nedir?»

Bu soruları, değiştire değiştire nasıl, ne biçimde sorarsak soralım: «Neden doğuyoruz? Niçin yaşıyoruz? Ölüm nedir?» gibi sorulardan uzak kalamayız. Ki, bunların kendimizce yeterli cevapları olsa da kalemimizde... Çünkü öyle olaylarla karşılaşırız ki, yaşamımız süresince, zaman zaman, bunların çözümlerinin yeri yoktur beyinlerimizde...

Tarihin bütün derinliklerinde, bütün düşünülen kişiler, benzeri soruların cevaplarını, karşılıklarını, meselelerinin çözümlerini aramış durmuşlar; bunlar için beyinlerini, yüreklerini yormuşlar; çoğu kez ömürlerini tüketmişler...

Bugün de sürdürülmekte bu uğraşı, bu koşu...

Yarın da sürecektir herhalde...

Fakat, doyurucu bir gerçek, kanıtlayıcı bir sonuç, her zaman geçerli bir yargı elde edilebilecek midir acaba?

Dünün hayalleri, bugünün gerçekleridir. Bugünün imajınasyonları da yarının gerçekleri olacaktır elbet. Ama «mutlak gerçek» hiç bir vakit bulunamayacaktır. Sadece değişimler, mutlak gerçeğe doğru bir gidiş olacak fakat hiç bir zaman mutlak gerçek yakalanamayacaktır.

Değişen gerçeklerin değişmez sonucuna verilen bu isim, bu deyim, mutlak gerçek anlayışının evriminden ileri gidemeyecektir.

Çünkü mutlak gerçek, Mutlak Yaradanın indindedir...

Belki, son da, baş da bize göre vardır!

Böyle düşünmemize rağmen hisler gelişmiş, akıllar yücelmiş, mantık ilerlemiş, idrakler genişlemiş, şuurların aydınlığı birazcık daha artmış... Ve giderek de gelecek, değişik bir çok görüşler, inanışlar oluşmuş... Bir çok yeni gerçeklerle bir çok da yeni bulgular, bilgiler kazanılmıştır...

Deneyisel ruhçuluk da bu görüş, bu bulgu ve yeni bilgilerle yepyeni bir kazanç olmağa yüz tutmuştur. Gerçi yüzyıllar geride de ruhçuluk uğraşları mevcuttur. Çok eski çağlarda da benzeri inanç ve çalışmalar vardır. Ama çağımızın bilim anlayışına uygun ruhçuluk çalışmaları yenidir. Lâkin bu yepyenilik, eskiden daha eskiymiş gibi yepyeni bilgilerle doludur; her gün biraz daha, fakat hızla dolmaktadır da... Giderek patlama noktasına yaklaşmaktadır.

Bilimsel çabaların başlangıcı, ancak yüzyıl geridedir. Buna rağmen yeryüzüne her gün biraz daha fazla aydınlık saçarak, ısıtma, ışıtma alanını genişletmektedir. «Saçarak» sözünü bilhassa seçtik: Çünkü sürekli şuurulluk henüz doğmamıştır, oluşmamıştır. Örneğin bugüne dek edinilen tüm bilgilerinin sentezine erecek, bu senteze varacak, bu sentezi yapacak güçte değildir henüz insanlık. Çabaları, başarıları kesiklidir. Parça parça sentezler de büyük sentezler için yeterlilik kazanamamıştır henüz...

Yine örneğin dünyamızın geçmişini doğru ve derinlemesine bilemezken ve bugün bildiğini sandığı ve pek çok gerçeklerinin pek yakında değişeceğinden habersiz yaşarcasına bir tutum içerisindeyken, şimdi de cereyan eden olaylarını, yeter bir

çözülme nasıl ulaştırabilir insanlık?! Kendi ne, kendi güvenebilir mi?! Yarını için sağlam adımlar atabilir mi?!

Bugünlerimiz dünlere dayalıdır... Yarınlarımız da bugünlere dayalı olarak gelişecektir...

Ama insanlık, henüz istenilen şuur aydınlığına varamamıştır. Hatta bunda geçmiştir de...

Ruhsal kaynaklardan bir sürü bilgiler verilmektedir. Adeta insanlık ruhsal bilgilerle hızla beklenmektedir. Şuur yapısının süratle değişmesi, hızla gelişmesi için sanki bütün evren elbirliği etmiş gibidir!...

Bütün bu ruhsal bilgilerin bize verilmesinin asıl amacı nedir? Yani, bütün bu ruhsal bilgiler bize neden veriliyor?

Ruhsal ihtiyaçlarımız bizi arza çekmiş ve hepimiz arzdayız...

Arzda önceleri nasıldık? Yani ilkel çağlarda...? En ilkel yeryüzü insanıyken, bugün, en mütelâmil yeryüzü insanıyız diyerek övünüyoruz da!? Başa bakarsak, başa göre sondaki biz, bugün gerçekten övülecek bir yerdeyiz. Katettiğimiz yol uzun... Varabildiğimiz seviye yüksekçedir. Ama yüksekçedir sadece. Neden sadece yüksekçedir?

Uygurluk düzeyinde bulunduğunu söyleyen insanlığın evrensel, insancıl beyannameleri mevcut... Giderek, düne göre daha da gelişkin fikir yönünden... Ama sadece fikir yönünden gelişkin; uygulama yönünden değil...

Birey olarak kendimizi düşünelim: Pigmamlık duyuran bir işten sonra hemen nefsimizi ıslaha karar verir ve çok iyi, çok üstün kararlar da alırız. Acaba bu her defasında bu iyi ve üstün kararlarımızın yüzde kaçını uygulayabiliriz? Hatta çoğu kez hiç birini uygulayamayız! Sanki o kararları alan biz değil gibiyizdir!...

Evrensel, insancıl beyannameleri kaleme alanlar da, sonuç olarak bizlerden oluşan kimseler değil midir? Güzel karar alıyoruz uluslar, birer dünyalı olarak da... Ama yine uygulama yönünden sıfırız!... Birey olsak da sıfır, uluslar birliği olsak da sıfır!... Acaba neden oluyor bunlar?



Mehmet Sancar

En kaba hislerin, en ilkel insanı bizler, evrimler sürecinden geçirilerek, bugünün en ince duygusallığına yüceltildik. Yeterli bir düzey midir bu? Yeterli olabilseydi, insan, kendi kendinin kararlarına ihanet eder miydi? Ulusları oluşturan aynı insanlar, büyük sorumluluklar altında da aynı ihaneti sürdürür müydü?

Bir yerde insanlığını hatırlıyor, seziyor... Güzel kararlar alıyor... Bir başka yerde acze düşüp, kendine yine kendisi ihanet ediyor!?. Sanki o yüce kararların sahibi o insan, o insanlar değildir onlar!... Sanki o yüksek insancıl düşüncelerin unutulmuşluğu içindedirler!...

Sözü uzatmağa gerek yok: Birinci Dünya Savaşındanberi Birleşmiş (!) Ulusların yayınladıkları uygarlık beyannamelerini ve bunları uygulamada gösterdikleri aczi ve bunlara bile bile ihanetlerini hatırlayalım, yeter. Örneğin, daha dünkü feriyatları unutulmayan Macarların hunharca çiğnenmelerini ve susturuluşlarını ve öte yanda da «Birleşmiş (!) Milletlerin İnsanlık Hak ve Özgürlüğüne» dair karar ve beyanlarını; zulme uğrayanları, yüksek kararlarını çiğnercesine unutarak seyredişlerini, sadece seyredişlerini hatırlatmak yetmez mi?!... Hani insanlar hürdü, hakları çiğnenemezdi, ellerinden alınamazdı?!

Demek ki, insanlığımızın neleri gerektirdiğini biliyoruz çoğunluğumuz. Fakat yine çoğunluğumuz bunun gereklerini uygulamada acz içindeyiz. Bilmek ayrı, uygulama ayrı şeylerdir dünya insanı için. İkiisi aynı paralelde yürümüyor; yürütülemiyor. Neden?

Birlik, beraberlik güçtür aslında. Hem de yaygınlığı kadar büyük bir güç... Bunu yeryüzü insanlığının yine çoğunluğu da bilir. Bilir de yine uygulayamaz! Çünkü bir.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

Bu kendi birliğinde yoktur. Yani insan, ru-
huyla bedeni ayrı şeylermişcesine yaşar da
ondan yoktur kendinde birlik, beraberlik.
Halbuki insanın yeryüzünde yaşarken bu
birliğe pek çok ihtiyacı vardır ki, asıl gü-
cünü ruhundan, geçmiş hayatlarından birik-
tiğeldiği hazinesinden alsın...

Ruhsal bilgilerin tek amacı, bu kendi
birliğini bulduracak, kurduracak bir uyanı-
şın hızla oluşmasını sağlamaktır. İnsanlı-
ğını sezme yerine idrak etmek mümkün
olsaydı insanlık için, kendi kararlarına kar-
şı gösterdiği aczi de ortadan kalkar; d'şün-
dükleriyle yaptıkları birbirine uyanlardan
olurduk. Aczinin yenilgisiyle içindeki iki-
liği birlik, dirlik ve dirilik haline yücelte-
bilseydi insan, kendinden beklenen şuur de-
ğişimini, şuur aydınlığını da hızla göster-
meğe başlar durumlara yülselebilirdi...

Kendi kendimize yetersizliğimiz, her
gün ortadadır. Halbuki insanın dünyada

bulundurulduğunun hedefi, kendi kendine ye-
terlilik kazamasıdır. İdraktan ve şuurdan
yoksun insanın, kendi kendine yeterliliği
olabilir mi?!...

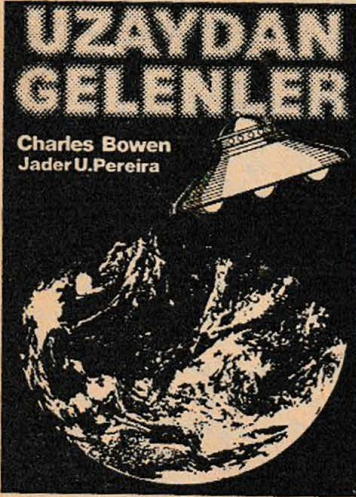
Ruhsal geçmişiyile güç kazanacak insa-
nın şimdisi sağlamlaşır. Şimdisi güven i-
çindeki insanın geleceği de aydınlanmağa
başlar: Gideceği yeri, yürüdüğü yolu bile-
rek, görerek yürür...

Dünyanın geçmişinin yanlıgsız bilin-
mesinde de insanlık için evrensel bir güç
kazanma, şimdisini sağlamlaştırma, gelece-
ğini güvenaltına alma vardır.

Ne demiştik: Bugünleri dünler, yarın-
ları da bugünler oluşturur...

Nerden nasıl, niçin geldiğimizin uyan-
dırılışı içerisindeyiz dünyaca...

Ruhsal bilgilerin amacı, bu uyandırılı-
şı hızlandırmak; zaman zaman çakan şuur
kıvılcıklarının sürekli bir aydınlık yarat-
masını sağlamaktır.



(RM)
Ruh ve Madde Yayınları

« Uzaydan Gelenler »

İnsan mı, Robot mu ?

Uzaydan gelenlerin görgü tanklarınınca yapılan tariflerine göre çizilen TIPLER. Ayrıntılı ve resmî incelemeler, raporlar, yorumlar, 100 se-
neden beri yapılan önemli gözlemler. Bu derece doyurucu bir eseri hiç
bir yerde bulamayız. Tam bir BİLİMSEL ARAŞTIRMA ve İNCELEME

280 SAYFA, 30 TL. ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Teşevvüştan Kurtulan Bir Ruhun Değişimi

Daha öteye ulaşmak, bu gezegende sürdürdüğümüz yaşamın amacıdır. Eğer bedenleri ortadan kalktıktan sonra kendilerini bekleyen korkunç durumun bilincinde olsalardı, katiller öldürmeden bir kez düşünmezmiydi, cimri servetini vermezmiydi, ya da alkolik içkiden sakınmaz mıydı?

Ruhsal plana geçtiklerinde karşılaşacakları ortam ve koşullar, aşında kendileri için, kendilerinin oluşturduğu ortam ve koşullar olacaktır. Bir katil öte âleme geçtiğinde birdenbire insancılaşmaz ya da dünya düşkünü bir adam maddeye olan tutkusunu yitirmez bir anda. Alkolik yine kendisini zehirleyen içkiye susayacaktır. Burada neysek orada da o olacağız sonuç olarak.

Bu mutsuz ruhlara, yöntemi genellikle bilinmediği halde yardımda bulunulabilir. Yeryüzünde bir yığın iyi insan ve organizasyonlar kötülük yapanları eğitmek için çaba harcamaktadırlar. Bu çabalar her zaman başarıya ulaşmamaktadır. Evrimleşmemiş ruhlar öte âleme geçtiklerinde — ki bu an en çok yardım alabilecekleri andır — cahil insanlık tarafından terkedilirler ve ruhsal yönden karanlığın içinde bırakılırlar.

İyi yetiştirilmiş, disiplinli, bilgili bir grup merhamet ve birlik içinde çalışmak şartıyla, kendi yarattıkları bir cehennemde yaşayan birçok ruhu anlayış ve pişmanlık sayesinde eski hatalarından vazgeçmek ve spiritleşme gelişim yolunda ilerlemeleri için gerekli araçları sağlarlar.

Aşağıdaki olay 20 yıldan bu yana süregelen yüzlerce ruh çağırma seanslarının

dan biri, olayıdır. İkinci derece seviyeli bir varlık olan Tom, 30 dakikalık bir seansa çağırılmıştı. Daha aşağılarda bulunan varlıklarla ilişki kurma haftalar, aylar hatta yıllarca süren düzenli oturumlar gerektirir. Varlığın gerçek kimliği gizli tutulmuştur.

Bu çalışmanın yetkili bir rehber eşliğinde ve olumsuz tesirlerden korunmanın tam gerçekleşmediği bir ortamda yapıldığı not edilmelidir.

Tom, öte âleme geçince ait olduğu spiritleşme çevreye gitmişti. Daire içindeki medyum aracılığıyla konuşuyordu. Seansta hazır bulunan kler-voyanlar kendisini görebilmişlerdir.

Dairenin elemanarı — kişileri — onu selâmladıklarında Tomun sesindeki korku ve şaşkınlık apaçık belliydi.

— «Neredeyim» diye sordu, yaşlı bir adamın titreyen sesiyle.

— «Dostlar arasında» dedi hazır bulunanlardan biri.

— «Burayı sevmedim. Bırakın gideyim.»

Seansta bulunanların düşünceleriyle oluşturdukları sıcak dostluk havasından etkilenmeye başlıyordu yavaş yavaş. Bu koşullar altında tedirgin oldu. Hasta bir ruhun böyle bir durumdaki ilk tepkisi bu rahatsız olduğu ortamdaki kaçmak istemektir.

Hazır bulunanlar, onu, kendisine zarar gelmeyeceğine inandırmak için oldukça zaman harcadılar. Seansların başlangıç bölümünde genellikle kişinin yeryüzündeki

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

yaşantısı hakkında bilgi almak ve onu böyle aşağı realitelere iten nedenleri açığa çıkarmakla uğraşılır.

Birdenbire şaşılacak kadar yüksek sesle bağırdı. «Altınlarıma dokunamazsınız. Kimse onları benden alamaz.»

Zaten durugörü medyumları Tomun, altın yığınlarıyla çevrili olduğunu görüyorlardı. Konuşurken bir yandan da yüzü en ağgözlü bir ifadeyle kararmış, altın paralarla oynuyor, eline alıp, boşaltıyor ve sayıyordu.

— «Biz senin altınlarınla değil, sen ve senin mutluluğunla ilgileniyoruz.»

— «Ancak benimle uğraşmaz, rahat bırakırsanız mutlu olurum. Bana ne yapıyorsunuz? Gariplik hissediyorum.»

Tomun etkilendiği; çevresini sarmış olumsuz tesirleri biraz itip, olumlu tesirlere açık kılan bizim iyi düşüncelerimizin etkiliydi bu.

— «Burada kal ve bizimle konuş biraz. Mutsuz olduğunu sanıyor ve sana yardım etmek istiyoruz.»

— «Yardım için para mı ödeniyor size? Neyse benim ihtiyacım yok. Neden bana yardım etmek istiyorsunuz? Beni tanımayıyorsunuz bile.»

Bu sorular pek önemsenmedi. Oradaki lerden biri, yeryüzündeki yaşantısından söz etmesini istedi.

— «Bu dünyadayken hangi konularla ilgilienirdin?»

— «Para kazanmak»

— «Başka?»

— «Tek arzum buydu, başka ne olabilir?»

— «Hayır. Bir kadın ve aile istemedim. Boşuna masraf olurdu bu.»

— «Hiç yakın arkadaşın ya da çok sevdiğin biri var mıydı?»

— «Hayır. Size kimseye ihtiyacım yoktu diyorum. Tek başıma mutluydum. Böylelikle bana istediğim kadar para kazanmak için daha çok zaman kalıyordu.»

— «Bu kadar çok para sana mutluluk verdi mi?»

— «Mutluluk? Mutluluk nedir? Ben güven istiyordum, mutluluk değil!»

— «Neye karşı güven?»

— «Adınız nedir?»

— «Sheila»

— «Bak Sheila, hiç gerçek açığı duydu mu sen? Hiç seni ısıtacak gıysilerin olmadığı için evde oturmak zorunluğunda kaldın mı? Babam hastaydı ve çalışamıyordu. Annem bizi geçindirmeye yetecek parayı kazanamıyordu. Zaten aptal bir kadındı. Elinde ne zaman biraz yiyecek olsa komşular dağıtırdı hep.»

— «Yardıma ihtiyacı olan birine yardımsever, merhametli davrandığını düşünmüyor musun annenin?»

— «İyilik, yardım önce evin içinden başlamalı» diye cevapladı sertçe. «Daha küçükken aklıma koymuştum, gidip o kadar çok para kazanacaktım ki bir daha hiç aynı koşullarla, yoksullukla karşılaşmaya-caktım.»

— «Sonra ne oldu? Para kazanınca nasıl yaşamaya başladın?»

— «Önceleri rahat konforlu bir hayat sürüyordum, sonra işlerimde bir aksilikle karşılaşip paramı yitireceğimden korktum. Bunun üzerine harcayabileceğim en azını harcayarak yaşamaya başladım. Lükse ihtiyacım yoktu. Yalnızca, hayatımı garantiye aldığımı emin olmak istedim.»

— «Paranın bir kısmını, aliene yardım için kullandın mı?»

— «Ailem çoktan, o yakından bildikleri yoksulluk içinde ölmüştü.»

Sesinde hafif bir titreme hissediliyordu. «Diğer insanlara gelince, kim aldırır Onlar benim için ne yaptılar?»

«Paramı birlikte götüremezsin» derler. «Ne güllünc, ne yalnız.» Tom bunu yapmıştı. Düşüncesinde parasını birlikte götürmüştü öte âleme.

Hernekadar, ruhsal âlemde, ruhsal bir varlıksa da, Tom düşüncelerinde; elinden alınmasını engellemek için korkulu bir ifadeyle ortasında oturduğu altın yığınlarını materyalize etmişti.

— «Şimdi nasıl bir evin var?»

Bir süre sessiz durdu:

— «Valla anlatması güç çünkü son zamanlarda bir yığın şey ters gitti. Bana yardım edebilecek kimseyi bulamadım.»

— «Ne gibi ters gitti işler? Evin içinde mi demek istiyorsun?»

— «Evet. Işıklar yanmıyor, Altınlarını iyi göremiyorum. Yalnızca hissedebiliyorum. Çevrede birkaç komşu vardı, artık onları da görmüyorum. Üstünüzde alınmanın onların evimin çevresinde dolaşıp gözlemleri hoşuma gitmiyordu ama şu anda burada bulunup da yardım etselerdi fena olmazdı.»

Tom'un ölmüş olduğunun farkına bile varmadığı apaçıktı. Bu durumlarla sık sık karşılaşır. Kendine. dilnyadakinin aynına yakın bir yaşantı kurmuştu.

— «Ölümden sonra yaşama inanıyor musun Tom?»

ALGILANMAYAN ÖLÜM

— «Hiç bunu düşünecek zamanım olmadı. Birşeyler vardır herhalde ama gerçekten bilmiyorum. Annem bilirdi. Küçükken beni hep kiliseye götürürdü ama bundan hoşlanmazdım. Evimizden bile soğuktü. Kiliseye gitmek karın doyurmuyor.»

— «Son zamanlarda pek iyi yemek yemişe benzemiyorsun Tom?» dedi Sheila.

— «Evet haklısın. Fakat para harcamayı isteseydim yiyebilirdim» dedi meydan okurcasına.

— «Hasta mıydın?»

— «Evet öksürüyordum ve göğsümde sancı vardı. Zorlukla nefes alıyordum.»

— «Tom, biz ölümden sonra yaşamın sürdüğüne inanıyoruz. Ölüm son değildir.»

Çatlak, yaşlı bir kahkaha geldi Tomdan:

«Ölmüş olduğumu söylemek istemiyorsunuz değil mi?»

«— Hayır, onu demek istemiyorum. Yaşıyorsun fakat başka bir dünyada.»

Suskunluğu uzun sürdü. Oturumdakiler şoku hafifletmek için konsantre iyi tesirler gönderiyorlardı.

— «Şey» dedi sakın bir sesle. «Beni düşündüren, kafamı kurcalayan bir yığın olayı çözümler bu. Evim aynıydı. Fakat bazı farklılıklar var. Anlayamıyordum. Komşılarda öyle orada değillerdi. Yine de altınların hâlâ bende. Bu iyi değil, değil mi benim için?»

Ağlamaklı bir sesle:

«Onları kaybetmek istemiyorum. Onlarsız nasıl güven içinde olabilirim? Başışma neler gelir? Korkuyorum.»

— «Tom, sana ve diğer insanlara karşı iyi davranan anneni hiç düşünmüyor musun?»

— «Hayır, ne onu ne de babamı düşünmedim yıllarca ama şimdi ara sıra aklıma geliyor merak ediyorum. Neredeler? Onları tekrar görebilir miyim? Belki beni görmek istemezler. Hiç iyi bir evlât değildim onlara karşı.»

— «Sana onlara ulaşman için yardım etmemiz mümkün. Fakat etrafında bu altınlarla oldukça güç olacak senin için.»

— «Neden? En sonunda lükse kavuşabilmeleri için bir azını onlara verebilirim.»

— «Tom, onları bulmana yardımcı olacak ilk sözcüğü söyledin.»

— «Para veririm dediğim için mi?»

— «Hayır. Vermek sözcüğünü kullandığın için. Pek alışkın olmadığın bir sözcüz bu. Ailenin paraya değil senin birşeyler vermene ihtiyacı var.»

Yavaş bir sesle:

— «Nerede bulduklarını söyleyin bana.»

— «Annenin iyi bir insan olduğunu söyledin bize. Ruhsal âlemde iyi insanların toplandığı bir yer vardır. Kendi gibi kişilikli insanlarla birlikte dir şimdi.»

— «Bana bakın» dedi saldırganlığı ve sertliği silinmiş üzgün bir sesle. «Altınım işe yaramadıktan sonra onlara nasıl yararlı olabileceğim şimdi?»

— «Altınlarını bir tarafa bırakabilirsin eğer istersen. Fakat biriktirmen yaşam boyu sürdüğü için kolay olmayacaktır senin için. Maddesel şeylerin değersizliğini ancak son birkaç dakikadır düşünmeye anlamaya başladın.»

«Yıllarca sevgi vermedin ve almadın. Altının hep sana engel oldu. Şimdi sen, kendi kendini, harcamış yılların için bağışlayabilirsen yeni yaşantına başlamak için zaman bu zamandır.»

— «Tanrı beni asla bağışlamayacaktır»

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

— «Tanrı her zaman bağışlar» dedi Şebila usulca. «Fakat sen kendini bağışlamadıkça yeni yaşantıya geçiş izni alamazsın. Senin acımasızca kendini suçlaman ruhunun kemirilerek yara olmasına neden oluyor. Altını fırlatıp atarsan bu yara da iyileşecektir. Davranışların değişip başkalarını ve onlara nasıl yardım edeceğini düşünmeye başlarsan yara kapanıp yok olacaktır.»

Şimdi seanstakilerin çemberinden aldıklarını, hissettiklerini yorumlamaya başlamıştı artık.

— «Bana birşeyler yaptınız biliyorum. Önce bedenimde bir acı duydum. Sonra binlerce iğne batıyormuş gibi geldi. Ardından bambaşka şeyler duymaya başladım. Yalnız bedenimde değil ruhumda da...»

— «Bu sana gönderdiğimiz iyilik ve sevgi düşüncelerinin etkisidir. İlk başta sana garip hata acı verici olduysa da, bazı gerçekleri daha açık ve doğru olarak gör-

meni; şu anda neyi nasıl yapacağını seçme durumuna gelmeni sağladı.»

— «Altınları kenara bırakacağım. Bana nasıl yük olduklarını biliyorum artık. Hepsini atıp allemin yanına gidip insanlara yardıma çalışacağım.»

İlk altınları fırlatırken acıdan soluğu kesilir gibi oldu. Sonra kolaylaştı, yığınlar küçüldünce sevinç çığlıkları yükseldi ağzından.

— «Ben değiştim. Özgürüm. İnsanlar var bana doğru gelen. Etraf aydınlanıyor. Ailemi görebiliyorum. Ne kadar mutlu görünüyorlar. Bana ellerini uzatıyorlar.»

— «Gitmeden önce bizlerden biriyle Tanrıya dua eder misin?»

— «Zevkle» diye cevapladı. «Sanırım çocukluğumdan bu yana aklımda kalmıştır»

ULU TANRIM.....

(Two Worlds'da)



Testis tarihi 1877

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERİ

Eminönü, Tahmis Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve
Kadıköy Çarşı Mağazaları
Eminönü Tel. 22 00 80



Ufo

Aktüalite

Selman Gerçeksever

Ruhsal Olaylar Ve UFO'lar

(Geçmişten devam)

«Bulut UFO» olaylarıyla ilgili olarak Japonya'dan gelen bir haberi FSR (1) den naklen tetkikinize sunuyoruz:

19 Kasım 1963'de cereyan etmiş olan bu olayın gözlemleri Tokyo'da Fuji Bank'ın müdürü, aynı bankanın Kashika şubesi müdür yardımcısı Mr. Saito, ve bankanın müstahdemlerinden biristiydi. Tokyo dışına çıktıklarında Kanamaği isimli bölgede arabalarını sürerlerken 150-200 metre kadar ilerlerinden Tokyo plâkahlı siyah bir araba gitmekteydi. İçinde sürücüsü birlikte iki kişi vardı. Hatta birisinin gazete okuduğunu bile farkedebilmişlerdi. Birden arabanın etrafını bir sis tabakası sardı, bu sis tabakasının ortadan kalkmasıyla birlikte, gözlemcilerin hayret dolu bakışları içinde, siyah araba da kayboldu. Bu olay ilk olarak Japonya'nın en tanınmış iki gazetesinden biri olan Mainichü'de (4 Mart 1964) de yayınlanmıştı. Okuyu bilimsel açıdan yalıtılmak istemeyenler, gözlemlerin kesin itirazlarına rağmen, böyle ilginç bir gözlemi «halüsinasyon» kelimesiyle gözümleyip, bir kenara itmişlerdir. Fakat her nedense, böyle garip halüsinasyonların ardındaki keşif beklenmiyor.

Son yıllarda daha birçok teleportsasyon olayı izlendi. 1963'de Brezilyalı yeni evli bir çift balaylarında kendi arabalarıyla gezerlerken, yolda dinlenmek amacıyla dur-

muşlardı. Volkswagen arabalarının içinde otururlarken üzerlerine aniden bir ağırlık ve uyuklama çöktü. Sonrasını hatırlayamamışlardı. Kendilerine geldiklerinde Mexico'da bulunuyorlardı. (Bundan önceki sayıda naklettiğimiz Vidal'ların başına gelen olayı hatırlayınız.)

Buna benzer bir olayda Ferraz ailesinin başından geçmişti. Marcelo Ferraz, Brezilya'nın büyük şeker firmalarından birinde çalışmakta olan bir işçidir. Brezilya'da São Paulo'dan çıkmışlar arabalarıyla Uruguay sınırına yakınlarına geldikleri sırada beyaz bir bulutla karşılaşmışlardı. Ondan sonrasını hatırlayamamışlar. Ancak kendilerine geldikleri zaman, Mexico'da bulunuyorlardı (2).

Bu olaylarda iki ortak özellik bulunmakta:

1. Teleporte edilen insanlar kendilerine geldiklerinde Mexico'da bulunuyor. Bunun neden böyle olduğuna dair çeşitli spekülasyon yapılabılır. Spekülasyonların çok olması da bilinenlerin azlığına gösterir. Zaten konteynör ilginç hâle sokan da bu.

2. Olay katılanların hepsi de evli çiftler. Bu durumda birçok spekülasyonlara yol açabilir. Bazıları, spekülasyon yapmanın tehlikeli olduğuna söyler. Fakat devamla olarak olayları toplayanların, üzerinde hiç düşünmeden koleksiyon yapmanın ne yararı olabilir. İsterseviz, teleportsasyon G-

laylarına karışan evli çiftlerle ilgili bir kaç örneğe daha bakalım:

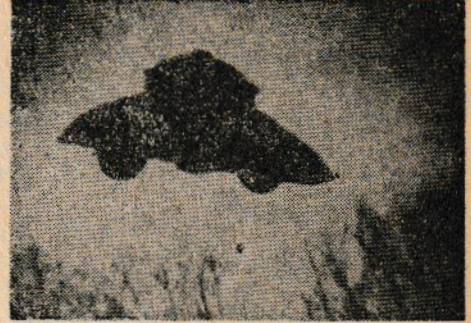
1961 Yılında Hills ailesinin başına gelenlere bir göz atalım: Bu, belki bir teleportasyon olayı değildir ama diğerlerine çok benziyor. Bay ve bayan Barney Hill Kanada'dan Portsmouth'daki evlerine dönüyorlardı. Tarih: 19 Eylül 1961. Tuhaf bir yıldız gökyüzünde dikkatlerini çekmişti. Onun ne olabileceği hakkında biraz tartıştıktan sonra dürbünle objeye bakmaya başladılar. Objeye ağaçların üzerine kadar yaklaştığı zaman, Barney daha iyi görebilmek için arabadan indi, yolun kenarındaki tarlaya daldı. Aracın (UFO) penceresinden altı kişinin kendisine doğru bakmakta olduğunu dürbünüyle gördüğü zaman korkarak arabasına kaçmıştı.

Oradan biran evvel uzaklaşabilmek için mümkün olduğu kadar hızlı bir şekilde arabasını sürmeye başladı. Çok geçmeden arkalarından doğru gelmekte olan acaip bir sesle irkildiler fakat aynı zamanda da üzerlerinde bir ağırlık ve uyuşukluk hissetmeye başlamışlardı (3). Sonra bu sesi tekrar işittiler. Eve geldiklerinde sabahın beşiydi saat. Yavaş yavaş akılları başlarına gelmeye başladıkça, takriben 35 millik yolu 2 saatte katetmişlerdi. Barney kendisini hiç iyi hissetmiyordu. Sonra doktora gitmeye karar verdiler. Birkaç doktordan sonra en sonunda kendilerini tanıtmış nörolog Dr. Benjamin Simons'un muayenehanesinde buldular. Dr. Simons her ikisini de ayrı ayrı uyutarak (hypnotherapy) hem tedavi etti hem de olayın içyüzünü öğrendi. İşte yukarıdaki hikâye, onların trans hâlinde anlattıklarından oluşmuştur.

UFO'dan kaçarlarken işittikleri oldukları o ilk acaip seslerden sonra arabalarının motoru istop etmiş, Hills'ler bazı varlıklar (uzaylılar) tarafından UFO'nun içine götürülmüşler ki o zaman UFO yerde bulun-

yordu. UFO'nun içinde ayrı ayrı bölmeler de tıbbi muayeneye tâbi tutulmuşlardı. Sonra tekrar arabalarının içine bırakılan Hills'lerin hafızalarının bir kısmı UFO'nun lideri tarafından karartılmıştı.

Bize öyle geliyor ki, daha önce naklettiğimiz olaylarda Vidals'ların, balayına çıkmış olan Brezilyalı çiftlerin ve (Marcilo) Ferraz'ların başına da aynı ya da benzer akıbet gelmişti. Onlar başlarına gelenlerin (hafızalarının o kısmı tamamen karartıl-



1963. Ağustos ayında İngiltere'de bir bayan tarafından çekilen UFO fotoğrafı

maş olduğundan) hiç bir kısmını hatırlayamamaktadırlar. Belki de Hills'ler gibi esaslı bir operatörün yardımıyla trans durumunda başlarından geçenleri anlatabilirler.

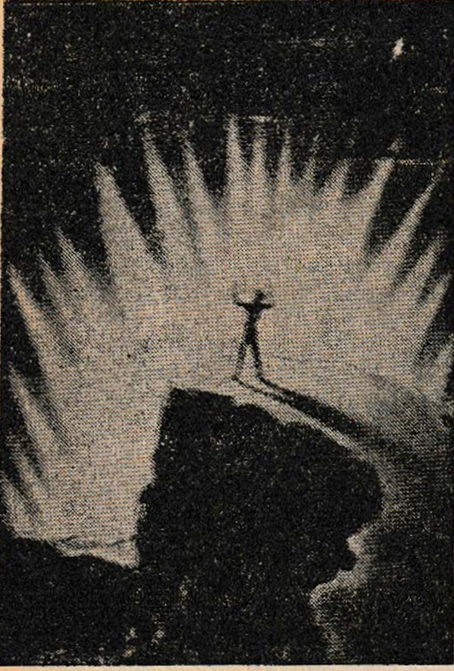
(The Eternal Subject, Part II'den alınmıştır).

Kaynaklar :

1. FSR - Mart, Nisan.1965
2. FSR - Eylül, Ekim.1970
3. The Interrupted Journal - John G. Fuller
4. The Eternal Subject - Le Poer Trench

(Gelecek sayı :
Levitasyon ve UFOLAR)

**Ruh ve Madde'ye Abone Olunuz,
17. CİLT ÇIKTI**



Ezoterizm'e Bilimsel Ve Felsefî Yaklaşımlar

Ezoterizm insanda gizli kalmış güçleri geliştirerek insanın her yönde gelişimini hedef alan özel inanç ve tatbikatlar dizisidir.

Suurlu olmak farketmek demektir. «Suurluluk var olduğunu farketme halidir» (Klo, 164)

Bir objeyi görme olayı nasıl olmaktadır? Bir objeyi görmek demek onu farketmek demektir. Şu halde bir objeyi görme olayı bir suurluluk halidir. Bu suurluluk halindeki unsurlar aşağıdaki gibi sıralanabilir.

- 1 — Başlangıç
 - Parçacıklardaki hareket
 - Işık kaynağı
- 2 — Işık kaynağından fırlayan parçacıklar
 - Obje
- 3 — Görme organına sahip bir organizma veya sistem
- 4 — Objenin gölgesinin düştüğü bir ekran
 - Ekranda oluşan gölge
- 5 — Görme isteği

● Metin KIRAZ

— Ekrandaki gölgeyi anlayan veya duyan

Bir başlangıç vardır. Bu başlangıç parçacıklardaki ilk hareketi ve parçacıkların belli bir şekilde hareketi de ışık kaynağına oluşturmuştur.

Işık kaynağından fırlayan parçacıklar obje üzerine düşerler ve objenin madde yapısında hareket halinde olan parçacıkların titreşimlerine göre objeden yansır veya yansmazlar. Yansıyanlar göze gelirler.

Göz gelişmiş olan seçici bir sistemdir. Diğer bir deyişle kendisine doğru gelen bütün parçacıklardan etkilenmez. Görevi gereği ancak bazı parçacıklardan etkilenir. Bu nedenle seçici bir sistemdir. Büyük bir hızla göze çarpan parçacıklar seçici sistemin tümünde bir harekete sebep olurlar.

Seçici sistemdeki bu hareket, ekran denilebilecek bir alandaki parçacıkların hare-

ketini etkiler ve bu alandaki parçacıklar daha değişik bir biçimde hareket etmeye başlarlar. Diğer bir deyişle bir farklılık bir gölge meydana gelir.

Sonra bu gölgeyi görme isteği vardır. Dikkat gölgeye çevrilmiştir. Ekranaya düşen her gölge görülmez. Gölgele arasında da seçim yapılır. İstem ile seçicilik biraz daha artırılmıştır. İstenilen gölge görülür. daha doğrusu duyulur, anlam verilir. Bunu anlayan bir nitelik vardır.

Işık kaynağının madde yapısının derinliklerine doğru inildiğinde molekül, atom, elektron,, kuantum vs. sınırsızlık ve enerji kavramı karşımıza çıkar. Obje ve görme organına sahip seçici sistemin madde yapısının derinliklerinde yine enerji kavramı vardır. Gölgenin dıştugü ekran da hiç şüphesiz aynı enerjinin tezahürüdür. Şu halde bir enerji değişik şekillere bürünerek bu dört unsuru meydana getirmektedir. Gerçekte hepsi de aynı şeydir. Bu unsurlarda enerji niteliği var denilebilir.

Son unsorda ise istem ve duyum niteliği vardır.

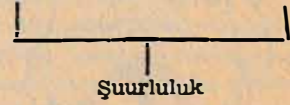
Sonuç olarak (Enerji) + (İstem ve duyum) = (Şuurluluk) dur denilebilir

Şuurluluğun tarifini tekrarlayalım: «Şuurluluk var olduğunu farketme halidir». (K10 ,164). Yukarıdaki açıklamalar ile bu ifade oldukça değişik bir anlama bürünmektedir. Bu anlama göre bir şey vardır. Işık kaynağı, obje, göz veya ekran; hepsi aynı şeydir. Bu şey kendisini farketmektedir. Kendisini farkeedebilmesi enerji ve istem-duyum niteliklerine sahip olmasıyla mümkündür. Sanki bu şey kendisini duyabilmek, farkedebilmek için enerji niteliğini harekete geçirmiş, değişik biçimlerde gittikçe gelişen kombinezonlar ile seçici sistemleri oluşturmuştur. İstem ile enerji ve duyumuna yön vermiştir. İnsanoglu bu seçici sistemler arasında kendisinin en gelişmiş olanlardan olduğunu farketmiştir.

İstem ile hareket başlatılmakta, duyum ile bu harekete anlam verilmektedir. İstem ile vericilik, duyum ile ise alıcılık

kavramları aynı paralelde gibi görünmektedir. Bu fikir basit olarak aşağıdaki gibi gösterilebilir.

İstem ile parçacık hareketi	Parçacık hareketinin duyumunu
Enerji Veriş	Enerji alış



İstem ile parçacıklara ilk hareket verilmektedir. Bir parçacığın harekete başlaması onun bir yerden bir enerji aldığını gösterir. Şu halde istemde parçacıklara enerji veriş anlamı gizlidir. Eğer enerji miktarı sabit ise, istem ile bu enerji nereden gelmektedir? (İstem — Enerji) × (Enerji — Duyum) = Sabit olduğu düşünülürse istem ile verilen enerjinin duyum ile enerji almama faaliyetinden olabileceği görülmüştür ortaya çıkmaktadır. Diğer bir deyişle istem ile enerji verebilmek için, istemin artması, duyumun ise azalması gerekir. Böylece denklem değeri sabit kalabilecektir. Bunun tersi düşünülürdüğünde istem ile parçacıklara verilen hareketin veya enerjinin, duyum ile geri alınabileceği anlamının gizli olduğu görülmüştür.

Zihinsel faaliyetlerin bu model ile anlaşılabilmesi açısından aşağıdaki örnek verilmiştir. Hayal kurmak ve hayal görmek birbirinden çok ayrı olan iki zihinsel faaliyettir.

Hayal kurmak yepyeni birşeyi zihinde yapmak, yaratmaktır. Geleceğe dönük bir faaliyettir. İstem ile hayal kurulur. Hayal kurmada enerji veriş vardır. Enerji tüketimi olduğu için de hayal kurmak yorucudur. İstem ile kurulan hayal aynı zamanda görülmekte, duyulmaktadır.

Hayal görmek ise ekrana daha önce kaydedilmiş olan gölgelerin canlandırılması işlemidir. Geçmişe dönük bir faaliyettir. Bu hayaller görülür, duyulur. Hayal görmede istem yoktur. İstem ile enerji tüketimi olmadıgından dinlendiricidir.

(Devam edecek)



EVİRİM VE AKAŞA

● Cahit CÜMBÜŞEL

Yazımıza Akaşa (Zaman Meksefesi) kavramı hakkında bazı temel bilgileri vererek başlayalım. Bu kavramın iyice anlaşılması sonucu, bireysel ve kitlesel mukadderatın oluşumu hakkında açık seçik ve ayırt edici bir anlayışa ulaşmak mümkündür.

Akaşa fizik âlemden yansıyan her türlü tesirin özellik ve yoğunluklarına göre tasnif edildiği bir depodur, adeta kozmik bir kitaptır.

Tebliğ:

«Üzerinde canlı taşısın veya taşımasını, gelecekte veya geçmişte taşıyacak veya taşınmış olsun, her fizik evrende her fizik kütle için bir astral ikiz kütle, dolayısıyla bir Akaşık Kayıt Sistemi mevcuttur.

Dünyanın Akaşası, onun (Dünya'nın) muhtelif yoğunluktaki vibrasyonel tabakalarından belirli iki tabaka arasına yerleştirilmiş bir sistemdir.» (Bilgeler P.)

Dünya'nın astral ikizi, onun fizik evrende mekân teşkil ettiği zamandan önce meydana getirilmiştir. Ve bundan sonra bu astral ikizin üzerinde bulunan Akaşaya, Dünya'nın meydana getirilişinden günümüze değin geçen tüm oluşum süreci kaydedilmiştir ve halen de kaydedilmektedir. Orada Dünya hayatının başlangıcından beri devam eden tüm canlılık fonksiyonlarının kayıtları mevcuttur.

Her fizik evrende, her fizik kütle için astralinde, ona ait bir Akaşık Kayıt Sistemi vardır denmişti, bunun gibi her ruhsal varlığın da kendine özgü, bireysel bir Akaşası vardır.

Akaşaya gelen anlamda iki büyük grupta kayıt yapılmaktadır.

1 — Fizik plânda meydana gelen her türlü hareket, faaliyet ve tesirler.

2 — Psîşik plânda meydana gelen düşünceler, imajlar, şüursal faaliyetler vs. Bu kayıt işlemi son derece dakik, hassas, müntazam ve seri olarak gerçekleşir. Bu kayıt işleminin şu veya bu sebepten dolayı keşifine uğraması veya yapılmaması söz konusu olamaz. İşte Kutsal kitaplarda «sevap ve günahların deftere yazılması» sembolik ifadesinin açıklaması budur. Bir insanın şu kadar yıllık ömrü esnasında, yani doğumundan ölümüne kadar, en basitinden en ulvîsine değin her türlü faaliyeti, onun, bireysel Akaşasına kaydolunur. Başka bir deyişle misaldeki insan kendi defterini bizzat kendisi tutar. Bu olguya vicdanın kendi kayıtlama süreci de denilebilir. İşte buradan şu sonuca varırız ki, bir insanın hayatındaki tatbikatı ve bütün gelecek hayatları, onun bireysel Akaşasının içeriğine göre tanzim ve tertip olunur. Bu tanzim ve tertip işi varlığın ulaşmış olduğu ruhsal günlük düzeyi ile çok yakından ilgilidir. Şöyle ki, eğer o varlık belirli bir evrimsel düzeye gelmişse, Akaşasının içeriğine göre bedenli hayatının yaşam maketini bizzat kendisi hazırlar, gelmemişse, bu iş ruhsal rehberleri tarafından gerçekleştirilir. «Bundan dolayı bütün varlıklar bireysel akaşalarının kendilerine vermiş olduğu şaşmaz karar ve bilgileri uygulamakla, kendi tekâmüllerine hizmet ettikleri gibi, haklarına

da razı olurlar. Ve böylece, bu gasmazlık prensibi her varlığın kendi karmik sonuçlarını seve seve omuzlarında taşmasına amil olur. (Bilgeler plânı). Şüphesiz karmik telafi hayatları pek çok yoksunluklar, zorluklar ve darbelenmeleri gerektirir. Ne var ki, bu varlıkların evrimleşmeleri, ancak ve ancak bireysel akaşalarının ortaya çıkardığı, gerektirdiği ve zorunlu kıldığı bu türlü suur faaliyetleri ile gerçekleşir.

Bu bilgilerin ışığı altında bizler, bizden beklenmekte olan ferdi tekâmüllümüze bir an önce gerçekleştirebilmek için, her türlü faaliyetimizi, vicdan ölçüleri içerisinde aklın süzgecinden geçirerek gerçekleştir-meliyiz. Başka bir deyişle eylemlerimizin anlamına sahip olmalıyız. Çok sağlam, çok elastiki, hem uzun hem kısa, hem kalın hem ince, her türlü tesire, her türlü eyleme, her türlü fikre dirençli, cevap verici, cevap alıcı, bağdaştırıcı ve dağıtıcı olmalıyız. Çok sağlam, çok elastiki, hem uzun hem kısa, hem kalın hem ince, her türlü tesire, her türlü eyleme, her türlü fikre dirençli, cevap verici, cevap alıcı, bağdaştırıcı ve dağıtıcı olmalıyız. Davranışlarımızda ölçü, ne akla, ne mantığa, ne de hisse göre olmalıdır ve şüphesiz burada bize en büyük rehber makul vicdanımız olacaktır.

Tebliğ:

«Zakkum nedir bilir misiniz? Zakkum, her Dîn devresinin sonunda bütün ağırlığı ve acılığı ile altında kalınan bir şoktur. Şok, Ruhi İdare Mekanizmasının ayırt edici tesirinin ta kendisidir. Tesir, hem içten, hem dıştan görünür: İçten, nefsinizin kalabalık ağırlığı altında, vicdanınızın soluğu.

nuzu kesmesi ile, bilginin ağzınızı tıkaması ile meydana gelir. Acıdır. Öbürtü dıştan olanı, tabii ve sun'î afetlerdir. Onlar da ayırt edici, tüketici tesirlerdir Şimdi dünya insanlarına muhakkak ki Zakkum nasip olacaktır. Çünkü bir dîn devresi başladı ve son bulacaktır. Menfilğin ve şerrin zincirleri gevşetilmiştir, sınanmak için. Menfilğin ve şerrin ipleri uzatılmıştır, sınanmak için. Bunun karşısında bizi kösteklenmekten ve bizi köstek olmaktan kurtarmak için müsbet tesirlerin, müsbet düşüncelerin hazinesi açılmıştır. İşte siz, yer ve gök arasında mütemediyen darbelenen bir varlık olarak göğü seçmelisiniz.» (Sadıklar Plânı)

«Şeytanın muhakkak ki yeryüzünde insan olarak temsilcileri vardır. Muhakkak ki onlar, bir çok şeyleri bilerek, bir çok şeyleri bilmeden, bu menfi intişarlarını ve köstek olmalarını da devam ettirmektedirler.» (Sadıklar Plânı)

Bu şartlar altında bizler en kısa zamanda ideal ölçülere ulaşabilmek için makul vicdanı seçmeliyiz. O, her türlü faaliyetimiz için sağlam bir terazi olacaktır. Ve bizler, bu gün fidanı ekmekle meşgul olan bizler, elbette bir gün meyvalarımızı topluyacağız. Çünkü bu günlük yerimiz dün ektilerimizdendir, ve şüphesiz yarınki yerimiz de, bu gün ekmekte olduklarımıza göre olacaktır. İsteyen yeri, isteyen göğü seçer. Yeri seçmekte bir faaliyet, göğü seçmek de bir faaliyettir.

Yeryüzünü seçiş dünyasal nefsaniyet ve karanlığı benimseyiştir.

Gökleri seçiş evrensel bilgeliği ve onun aydınlığını benimseyiş ve edinışıdır.

RUH ve MADDE Dergisi'nin

17. Cildi Çıktı

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

FİYATI : 75 LİRA

Piramitlerin Garip Güçleri

Çeviren :

● Adile SEVİNÇ

Gloria Svanson yatağının altında bir minyatür piramit'le uyumaktadır, çünkü söylediğine göre «Vücudunun her hücrecini canlandırıyormuş». James Coburn, piramit biçimindeki tentesinde meditasyon yaptıktan sonra kedisini ve yavrularını, küçük küçük piramitlerden yapılmış bir yuvanın üstüne koyuyor, böylelikle tüm yavruların, aynı hızla, aynı oranda büyüyeceğine inanıyor. Houston adlı bir doktor, piramitin altına koyduğu mikropların, piramitin dışındakilerden 64 saat fazla yaşadığını gözlemmiştir.

New York şehrinde, Toth Pyramid CO. başkanı Max Toth, kendi imall olan karton Piramit traş bıçağı bileyicisi (3.50 dolar: 55 TL.) hiç paslanmayan, körülenmeyen traş bıçakları oluşturacağını dolayısıyla fiyatının fazlasıyla karşılığını vereceğini iddia etmektedir. Toth ürünlerinin Kanada pazarlamasını yapan Evering Ortaklığı, bunların sadece sergilemek amacıyla ya da süs için tropik balıkları kurutmakta da kullanılabildiğini söylüyorlar. Belki küçük bir şey ama, bu piramitin uygulayıcısı Patrick Flanagan aygıtın, kişinin cinsel gücünü de arttırdığını bildirmiştir. Patrick Flanagan Californiada Glendale de kendi yapımı bir dizil piramidin satışını yapmaktadır.

Piramitin gücüyle ilgili iddialar Wilhelm Reich'in 30 yıl önce Orgon kutusuyla yarattığı mistik cospkuya ulaşamamış olduğu halde, eski Mısırlıların, firavunlarını koymakta kullandıkları bu geometrik biçimin etrafında yarı ciddi bir mikro.kült (meraklı kitlesi) oluşmaktadır yine de. Bazı uzmanlar piramitin daha iyi mumya-

lamaya yarayan enerjiyi odaklaştırdığı kuramını ileri sürmektedirler.

Bu güncel akım, moda (piramite gösterilen ilgi), yukarda sözü edilen kuramın Fransa ve Çekoslovakya yoluyla ABD ve Kanadaya gelmiş uzantısı (ya da sonucudur) Fransız araştırmacıları bundan 70 yıl önce kontrol plak bir piramitin ortasına bir kedi üsü yerleştirildiğinde, kedinin çürüyüp kokmadığı, fakat suyunun çekilip bir anlamda mumyalastığını ortaya çıkarmışlardır. Bu çalışmadan esinlenerek Çekoslovakyalı radyo mühendisi Karel Drbal kendi küçük piramitini yapmış ve traş bıçaklarını içine yerleştirmiştir. 1959 da Drbal «Keops Piramiti Traş Bıçağı Bileyi»nin patentini aldı.

SEBZELERİ TAZELEMELER

Toth, Drbal'in patentinin Amerika hakkını aldı, konu Toth, Flanagan ve Marshall Mc Luhan'ın oğlu ve Ontario Fanshave Koleji eski «yaratıcı elektronik» profesörü Eric Mc Luhan tarafından tartışılmıştı. Genç Mc Luhan'ın küçük hamburger parçalarının piramit içindeki yerleştirilmesine bağımlı olarak çeşitli basamaklarda neminin aldığını gösteren, etin su kaybetme deneymelerini yayımlamasından sonra, diğerleri çiçekler, balık ve yumurtalarla deneymelere başladılar. Hatta sebzeleri, bayat kahveyi tazelemeyi, ham meyvaları olgunlaştırmayı, ucuz şarapları dinlendirmeyi ve sigaraları daha yumuşak içimli yapabilmeyi başarabileceğimiz sanılmaktadır.

Konunun en çok yönlü girişimcisi elektronüğün mucize çocuğu 28 yaşındaki Flanagan'dır. Metal bir tabana oturtulmuş 2,5

cm. yüksekliğindeki piramitlerin birleşmesinden meydana gelen piramit enerji jeneratörü gibi malları sunarak, önererek mektupla sipariş, doğrudan teslim işine başladı. Onun Opak Vinil'den (ışık geçirmeyen bir tür plastik) yapılmış, Keops piramit çadırı 25 dolara satılıyor, içine girenleri enerjiyle sarıyor, Transandantal Meditasyon, Bio-Feedback ve Yoga için iyi bir ortam olduğu söyleniyordu. Hernekadar Flanagan kendi cinsel heyecanlarını geliştirmek için, çadırında uyuyorsa da, bir cinsel uyandırıcı olarak yapmamaktadır reklâmını. «Piramitin en kaçınılmaz kullanımı yiyecek saklanması alanında olacaktır» diyor Flanagan.

Flanaganın iddiası piramitin etkisinin geometrik biçimi nedeniyle oluştuğudur.

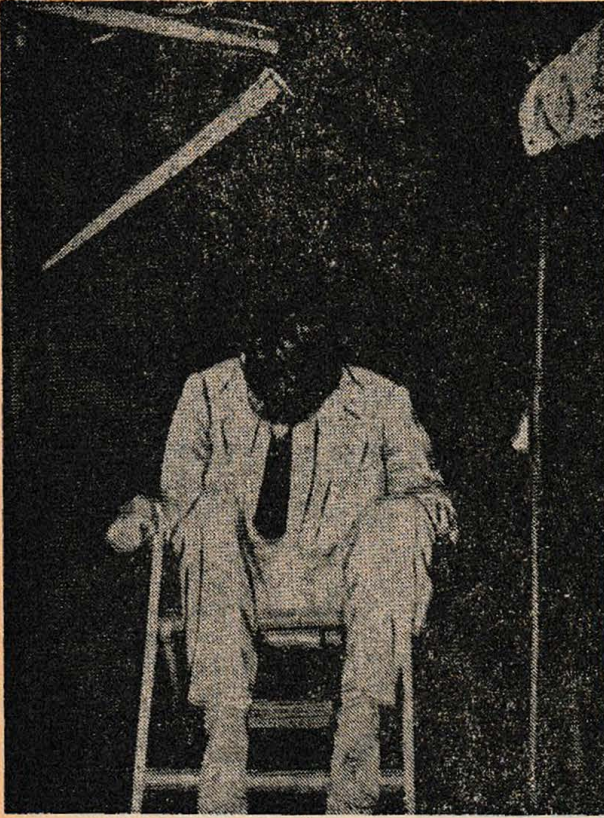
Yeryüzü manyetik alanında yaratılan enerji, bir odaktan geçermişçesine piramitin içinden akar. Enerji, etki önce piramitin içinde oluşur. Fakat aynı gücün piramitten yayıldığı da söylenmektedir.

Şimdiye dek piramitin gücünü yadsıyacak ya da kanıtlayacak kesin, bilimsel kanıt yoktur. Tam kesinlik istendiğinde konu dışı olan kimseler başarısızlığa uğrayabilirler. Piramitler mutlaka manyetik Kuzey-Güney doğrultusunda dizilmelidir. Pencerelelere, radyatörlere, floresan lambalarına, radyo ve televizyona ve benzeri diğer araçlara yakın bulunması etkiyi bozabilir. Mc Luhan bir yerde karamsarlıkla «Bütün bunları yaparsanız sonuç alınabilir ya da alınmayabilir ama yapmazsanız kesinlikle birşey göremezsiniz» (Time'den)

IV. AMENOFİS'İN TEK TANRIYA SESLENİŞİ

Kanat çırpıp uçanların hepsi
Sen yükselince yaşar.
Gemiler sana özenerek
Gidip gelir ırmak boyunca
Açılır büyük yollar
Sen geliyorsun diye.
Sıçrar bütün balıklar
Yüzünü görmek umuduyla.
İşıltıların ulaşır
Tâ denizin yüreğine.
Sendedir kadınların tohumu,
Senden tohum alır erkekler.
Ana kucağında süt emen
Çocuğu sen esirgersin,
Sen yatıştırırsın yavrucağı
Ağlaması dursun diye.
Yumurtadan çıkmamış civciv
Sesler çıkarıyorsa
Ona ses soluk veren sensin,
Hayata kavuşturan sen.

Amerika'da Afrika'da



Bu desimde Rhinehart, Güney Afrika'ya ziyareti sırasında yaptığı celsede çekilmişti. Test şartları altında yapılan celsede medyumun elleri ve ayakları iskemlesine bağlanmış, dudakları da bir flaster ile birbirine yapıştırılmıştı. Medyum transa girdikten sonra resimde görülen üç aliminyum boru kendiliklerinden havalanmış ve üçlinden de ayrı ayrı üç tane bedensiz varlığın konuşmaları dinlenmiştir.

Amerika'nın tanınmış medyumlarından Keith Milton Rhinehartın Amerika'da yapmış olduğu bir celseyi takriben 80 kişilik bir dinleyici gurubu Güney Afrika'

dan izlemiştir. Aradakti irtibat telefonla sağlanmıştı. Sesi bir anfi ile yükseltgenmiş olan telefonun zili celse boyunca sık sık çalmıştı. Zaman zaman medyumun

rehberi hazırın arasından gerekli kimseleri telefona bu şekilde sırayla olmak üzere, hazır bulunanların pek çoğu yakın bir akrabası ya da tanıdığıyla görüşme fırsatı bulabildi ve görüşülen bedensiz varlıklar, yakınları tarafından tanınmıştı. Bu konuşmalar, aynı zamanda da, hazır bulunanların tümü tarafından, anfi vasıtasıyla, dinlenebiliyordu.

Yaklaşık 3,5 saat kadar sürmüş olan bu seansta aşağı yukarı 40 kadar bedensizle görüşülmüştür. Ölmüş yakınlarıyla görüşebilme olanakını elde eden davetlilerin çoğu sevinçlerinden gözyaşlarını tutamayarak ağlamışlardı. Bunlardan iki tane bedensiz hazır bulunanların anlamadıkları yabancı dilde (Almanca ve Danimarkaca) konuşmuşlardı.

Söz konusu celse medyum Rhinehart'ın Güney Afrika'ya (Johannesburg'a) yaptığı ziyaretten hemen sonra gerçekleşmişti. Kendisiyle irtibat kurulan bedensiz varlıklardan bir tanesi Johannesburg'da çok iyi tanınan bir operatördü. Bu varlıkla daha başka gifa celselerinde de irtibat kurulmuştu. Bedensiz dck.

aki Celse izlendi

tor Rhinehart'ın celsesinde karısıyla ve kızıyla bu şekilde (direct voice) görüşmekten dolayı çok mutlu olduğunu ifade etmekten kendini alamamıştı. Ayrıca dünyada bıraktığı işlerin başarıyla sürdürülmekte olduğundan duyduğu memnuniyeti de ifade etmişti. Bu bedensiz doktorun karısının ve karısının annesinin 40 yaşında yakın bir zamandan beri spiritalist oldukları da sonradan anlaşılmıştır.

Celsenin ilginç olaylarından biri de, asıl adı orada bulunanların hiç biri tarafından bilinmeyen bir dinleyicisiyle ilgiliydi. Kendisiyle görüşen (ölmüş) annesi kızına asıl adıyla hitabetmişti. Bunlardan başka kendileriyle görüşülen bedensizler arasında iki balerine yardım etmiş oldukları belirtilen Pavlova ve Nijinski de bulunuyordu.

Bu celseyle ilgili diğer ilginç bir hususunda, santral memuresiyle ilgili olduğu belirtilmiştir: Görevli santral memuru, kendisine telefon gelenleri ararken (belki de arayanların Ebür dünyada bulduklarını bilmeden) gayet normal olarak kendi isimleriyle çağırır. Sanlı dünyada yaşıyorlarmış gibi... Psychic

News muhabirinin belirttiğine göre bu celse hafızalardan hiç bir zaman çıkmayacaklardan biriydi.

(Psychic News, 1.6.1974)

PSİKOENERJİ KONFERANSI

Parascience Enstitüsü tarafından psikoenerji ve PK konularıyla ilgili olarak düzenlenen bir konferans İngiltere, Danimarka, Fransa, Almanya, Hollanda, İsviçre ve Amerika'dan gelen bilim adamlarıyla Northampton Meydanındaki Şehir Üniversitesinin konferans salonunda yapıldı.

Açış konuşmasını yapan Edinburg Üniversitesi Psikoloji bölümünden Dr. John B. Hasten ve Dr. John Beloff psi fenomeni için gerekli olan fiziksel ve fiziksel olmayan esaslar üzerinde durdular. Madam Külgina'nın filmde alınmış mediyomluğuyla ilgili konuşmayı Manfred Cassirer yaptı. Kopenhag Üniversitesi, H.C. Orsted Enstitüsü'nden Dr. Richard D. Mattuck, Metalerin bükülmesiyle ilgili olarak Evan Harris Walker'ın «PS'li kuantum teorisini» açıkladı. Keza Kopenhag Laboratuvarı'ndan Scott Hill bloenformasyon'un elektromanyetik nakli üzerinde konuştu.

Ertesi günkü oturumda Dr. John Beloff'nin Rudi Schneider'in mediyomluğuyla ilgili raporunu Anita Gregory okudu. Bundan sonra Cambridge, Cavendish La-

boratuvarından Prof. Mrian Josephson, Edinburg Üniversitesi, Psikoloji Bölümünden Brian Millar, öğleden evvel konuşular. Öğleden sonra ilk sözü Dr. Richard D. Mattuck olarak Güney Londra'daki bir politergeist (tekinsiz ev) olayı üzerine konuştu. Bunu, Millih Üniversitesi fizik bölümünden Dr. Hanz Bets'in Metal bükme çalışmalarıyla ilgili konuşması izledi. Daha sonra Londra'nın King's College profesörlerinden uyulama matematik hocası Prof. John Taylor mikrofonla geldi ve Uri Geller üzerine yapmış olduğu deneylerini ve sonuçlarını anlattı.

Bu şekilde konuşmalar (akşamları da dahil olmak üzere) iki gün devam etmişti. Sonradan bu konuşmaların Parascience Bülteninde yayınlanması kararlaştırıldı. Konuşmaların yamıra her araştırıcının PK deneylerinde, özellikle zihinle güçle metallerin bükülmesi (Uri Geller'de olduğu gibi) denemelerinde kullanılan elektronik cihazlar da dinleyicilere gösterildi. Bu aletlerin, konuyla ilgili kitapların film ve video-teyp. lerin sergilenmesi karara bağlandı. Ve parascience çalışmalarında daha geniş bilgi edinmek isteyenlerin Peter Meddock, Institute of Parascience, Sprytown, Lifton, Devon, PL16 OAY, England) adresine başvurularını bildirildi. (The Psychic Researcher'den . Ocak. 1976).

Metapsişik Bilgiler

Tebliğlere Dayanarak Düzenlenmiştir.

Vicdanın Ortaya Çıkması

(Geçen sayıdan devam)

23.a. BİR SEMBOL ÇÖZÜMÜ :

Bugün de yine Mukaddes Metinlerle verilmiş bulunan sembollerden birinin çözümünü görelim.

Muhammed Suresi. Ayet 12 :

«Şüphesiz ki. Allah inanıp hayırlı iş işleyenleri altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar.»

Altlarından ırmaklar akan cennet şu manada anlaşılmalıdır. **IRMAKLAR**, sisteminde içersinde mevcut olan **TESİRLER** in tümünü ifade eder. Bu tesirler, dünya realitesinin her siklus boyunca tekrar ortaya çıkan devri tesirlerdir. İnsanın böyle bir tesirin üzerine çıkması, gerçekten dünya realitesinin hitamında ruhun en büyük sevinci olan **CENNET**'i temsil eder. Böylece, altından ırmaklar akan cennette bulunma varlık, yani bir siklusun tamamlanması esnasında başlangıçtan sona kadar akması gereken bütün tesirleri almış, hazmetmiş, tatbikatını yapmış ve bunların üzerine çıkması bir insanı ifade eder. Ve bu insanın içinde bulunduğu hal ise, anlayamayacağımız kadar yüksek bir kudret ve sürür olsa gerek. Zaten cennet tabiri insanın müessiriyet noktayı nazarında bir realite içersinde yüzde yüz bilkuve olması demektir. Yani varlık, her türlü otomatizasyon ve her türlü münakil durumda elmadan kurtulmuş, bizatihi idrak, irade ve müessiriyet sahibi olmuştur. İşte bu varlık olarak Cennettir. Bununla beraber, sonsuz tekâmül imkânları ve seviyeleri olduğu için, insan irade ve müessiriyeti mutlak nazarında hiçdir. Yüzde yüz bilkuve

olmak demek, bir bakıma, ruhun bir realitedeki devrini tamamlaması, «üstün realitesini» bulması demektir. O realiteye özel olan imtihanların, hayatın ve elde edilen sonuçların ruha olan etkisi ve verdiği liyakat, üstün realitenin ölçüsüyle olur.

24. **İ n s a n**, insicamlı olmayıp muhtelif ve muhtelit, pek çok değişken tesirlerin bir araya gelmesinden meydana gelmiş bir küçük miraktır.

Bu mihrak ortasında en parlak nokta, yani dünyanın sevli idaresile vazifeli bulunan tali Ruhi Mekanizmanın ulvi ve seyial irtibatını temin eden bu parlak nokta, **V i c d a n**'ımızdır.

Şimdi, yukarıda zikrettiğimiz kademeleli inişe nazaran Alemlerin Rabbinden sayılır. Meselâ, mazide bir kısım halk, taife, kendilerinde **HAK**'kı bulmuşlardı.

Bugün bundan şunu anlayacağız :

«Onlar içlerinde bu parlak noktanın temasından dolayı şaşkına dönmüş kişiler idiler.»

Bu hususu, tesirleri birbirini takip ettiği yönünden daha net anlayabiliriz. Bu sebeple de vicdanın yeryüzündeki yerini ve değerini idrak etmiş bulunuruz.

4 — Ruhun vicdanlı oluşu, ruhun en Mukaddes eddebileceğimiz bir tesire teşere olmasındandır.

O, ona bir sahnedir.

5 — Vicdanı teşekkül etmemiş varlık, henüz kendisine kadar ulaşmış olan ve fakat yalnızca seviyesinde bulunan bir tesir karakteri ile anlaşabilecek olan tesirleri alamıyor demektir.

6 — Alemimiz bir tesirlerin manzumesidir. Ve tesirin realitesi reel olanıdır, ki buna eşya diyoruz.

7 — Şahsiyet, ancak vicdan sesinin tebellürü ile varlık hükmündedir. Bu şahsiyet, geri tesir seviyelerinde N e f i s adı altında müşahade edilir.

İşte insanın gerçek düşmanı da bu nefsidir.

Tali Ruhi Mekanizmanın tesirlerinin nefsanîyet tarafından tadilata uğratılmadan alınması matlubdur. Buna ulaşmak için de, nefsi tanımak demek olan zaafı teker teker bertaraf etmekle mümkün olur.

Çünkü, o da, muhtelif tesirler ve tabakalardan müteşekkildir.

Alem kelimesi çokça kullandığımız bir söz olarak, manası üzerinde duralım:

Alem, madde ve maddenin bütün dereceleriyle varlığın birleşmesinden doğan bir tekâmül vasatıdır. Yani bizim için âlem, fizik dünyamız, spatyom vasatı, ve kendimiz, kendi ruhi sahamız, şuur sahamızın birleşmesinden hasıl olan sahamızla bir âlem içersindeyiz. Daha genel bir izah ile, âlem müessir ile tesir olunanın bir mekân içersinde bir arada bulunması demektir. Müessire bizim kadememizde ruh ismini veririz. Madde ise bildiğimiz astronomik sistemimizdir. Demek ki yaratılmış olan şeylerin tekâmül vasatı olabilmeleri, ancak o şeylere bir müessirin iltihakı ile mümkündür. Tekâmül de sonsuz olduğuna göre, hiç bir şey müessiriyetsiz, yani yalın halde değildir. Her şey canlı, her şey meskündür. O halde âlemi sınırlı tutmamıza, muayyen şart ve nitelikler altında birleştirmemize lüzum ve ihtiyaç yoktur.

Maddenin muhtelif derecelerini biz kendi anlayışımıza göre buutlar olarak sıfatlandırırız. Alem ile âlemler arasındaki tefriki maddenin bu derecelenmelerine göre anlayabiliriz. Dolayısıyla Mekanizmalar bir buut içersindeki muhtelif sübtilitenin idaresiyle meşgul olabilecekleri gibi, Alem-lerin Rabbi ismi altında zikrettiğimiz bu-

yük mekanizma ise birçok buutların idaresi ile vazifelidir.

25. **VİCDAN ve TESİR PLANLARI** arasında mukadder bir alâka vardır. O da şudur :

Bu âlemin RABBİ, bildiğimiz isimde «RUHİ MEKANİZMA» dir.

Ruhi Mekanizma, öyle bir cesim, anlama dışı bir şebekedir ki, bu şebekenin her bir katında muhtelif astronomik sistemler cereyan eder.

Her bir astronomik sistemin her bir küresi, gene bu cisim Mekanizmanın bir hücreyi mesabesinde.

Bizler, arzımızın birer hücreyi olmakla, sevk-ü idaresine tabiyiz.

Bu sevk-ü idare yeri, kademeli bir itaat altında Alemın Rabbine kadar bağlıdır.

25 a. **VİCDANIN ORTAYA ÇIKMASI**

İnsanın, en kıymetli varlığı vicdandır.

Maksat, vicdanın ortaya çıkmasıdır.

Vicdanlarımızın pırıl pırıl ortaya çıkması için, bütün gücümüzü, bütün kapasitemizi seferber ederek, irademizi, bu kudrete bağlayıp nefsimizle olan savaşı kazanmağa çalışmalıyız.

Böyle, pamuk desteleri gibi ortalığı atılmış zavallı şuurların arasında ayakta kalabilmek için, insana, kendi vicdan ve sağ duyusundan başka, doğrudan doğruya tesir eden ve yardımcı olan hiçbir şey yoktur.

Müşahedelerimizi, insanî ilişkilerimiz içersinde nefsimize yöneltmeliyiz. (Bu bir nefis denetlemesidir: Düzeltir ve tanıtır.) Zira bu nefsimiz, yontulmamış, törpülenmemiş, fazlalıkları, ağırlıkları atılmamış olduğundan, devrikebirde çok sıkılacaktır. (Bu sıkılığ, cehennem âleminin, taaa uzaklardan yüzlerimizi kavruşudur.)

Bu hâle duçar olmamak, buradan kurtulmak için, çabalarımızı, daima bilgiden

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

ve müşahededen hareket etmek suretiyle, yüksek bir gayeye hizmet şeklinde ortaya koymalıyız (Kapımız çalınırken, açmakta gecikmiş bulunmamalıyız.)

26. ŞERİAT ve VİCDAN SESİ :

Şeriat, ferdin, suurlanmasıyla beraber tesir sahasını genişletebilir. Bu genişleyiş Şeriatte mevcut olan Hayır Kazanımı'nun daha geniş ve realitede daha müessir olmasını temin edecek şekilde mevcut olabilir.

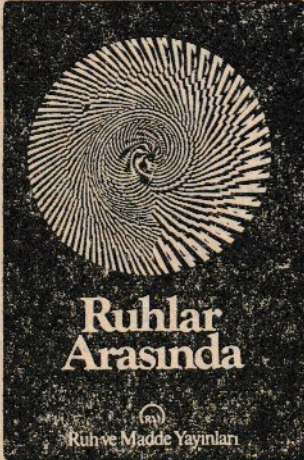
Bu bakımdan yanlışlık, tökezlenme, hataya düğme gibi insanı alıkoyucu bir takım maniaların mevcut olduğu müşahede edilir ve mevcut olacağı da kuvvetle tahmin edilirse, belirli bir yol içerisinde kalıp, insanın negatif tesir ve hisler içerisinde kalmaması için, iyi bir ortam teşkil edebilir.

Şüphesiz vicdan şeriatin şeriatidir. Şeriat bir tedrici usulüdür. Orada belir-

li kalıplar, belirli öğretisi içerisinde hareket edebilme mecburiyeti vardır. Bunun aşılması, ancak, vicdanın şeriat hükmünü yerine getirmesiyle kaimdir. Dolayısıyla esas yapıda bir değişiklik yok, bunu mekân olarak değişmiş görmek mümkündür.

Şeriat önceleri, insanın dışında mevcut olan bir kuvvet, saygı âbidlik isteyen bir yasa durumunda iken, daha sonraları aynı şeriat insan vicdanında daha geniş ve daha görünür olarak peydah olabilir. Dışta bulunan şeriat, suuru kapalı, idraki az, daha ziyade his ve otomatizma içerisinde ihtiyaçlarını gidermekle meşgul olanlar için yüksek yoldur. Fakat, uyanma devresinde bulunan kişiler için bu dış müteyyede ancak vicdanın, ikazları şeklinde dönüşebilir. İşte, iç şeriat doğmuştur. Şüphesiz kâinatımızda şeriatlı hiç bir şey mevcut olamaz.

Ruhlar Arasında



ÇIKTI

Ruhçuluğu Bilimsel olarak uygulayacaksınız, bu kitabı kesinlikle okumanız gerekir. Obsesyondan sakınmak için, bilgili olmak gerekir. Fakat neyi bileceksiniz, nasıl?

(25 TL.)

— ÖDEMELİ İSTEYİNİZ —

RUH ve MADDE Yayınları. P.K. 1157 — İSTANBUL

Enkarnasyon Dezenkarnasyon Reenkarnasyon

● Halûk Egemen SARIKAYA

(Geçen sayıdan devam)

Şimdiye değin enkarnasyon ortamı olarak fizik dünyalar düşünölmüştür modern spiritler tarafından. Fizik bir dünyaya fizik beden ile bağlanıştan sonra spatyomda, bedensiz bir yaşayış tasarımları çoğunlukla. Oysa bu konuda da Neo-spiritizm, olayın bilinenden daha başka türlü olduğunu göstermektedir bizlere. Bu konudaki bilgi ve anlayışını, artık aşağıda sunacağımız «yeni ve ileri göksel bilgiler» ile yenilmesi ve geliştirilmesi gerekmektedir.

Tebliğ:

«Enkarnasyon bedenlenmek değildir. Enkarnasyon bir şuur halinden diğeri bir şuur haline geçiştir ki zaruret olarak o şuur halinin gerektirdiği şartlara bürünmek durumunu ortaya çıkar. Bu şartlardan biri de şekli suret olarak insan halinde olmak, veya başka bir kalıba intkâl etmektir.» (Sadıklar Plânı)

Bu açıklamada enkarnasyonun; en açık, sade ve «Enkarnasyon Veritesi» ne en uygun bir tanımı vardır. Bir şuur halinden bir diğeri şuur haline geçmek enkarnasyondur. Ve bu değişik şuur halleri de değişik ortamlarda söz konusu olduğu için, diğeri bir şuur ortamının şuur hali içerisine girebilmek için o girilecek yeni vasatın şuur halinin gerektirdiği şekli surete (bedene) de gerek vardır. İşte ruh bu bedeni o ortamın maddesinden oluşturarak o ortama enkarne olmuş olur.

Tebliğ:

«Spatyoma da enkarne oluruz. Spatyom bir şuur halidir. Bu şuur haliyle

birlikte olarak kaba maddi tesirlerden kurtulmak veya geçici olarak ayrı kalmak mükadderdir. İşte siz böylece bedeninizi terk edersiniz.

«Bir ahret fikri, ölümlerinizin gezilip dolacağı bir mekân değildir. Böyle bir mekân söz konusu değildir. Söz konusu olan varlığın şuur halinin değişmesidir. Şuur halinin değişmesi gereğine göre sıvı, şekli surette insan olarak (yani insanın oluşumundaki ilahlı amaç ve ilkeleri taşıtarak) ölümler üzerine enkarne kılar. Ve size göre bu değişiklik spatyom dediğiniz başka bir şuur hali içerisine dahil olduğu zaman otomatik olarak beden terk edilir. Spatyomda soyya, hıyet ve tesirin hareket gücü, ister istenmez bu sonucu ortaya çıkarır.» (Sadıklar Plânı).

Sevgili okurlar sizlere şu çok önemli bir bilginin anlayışına ulaşması için konuya ilişkin bazı benzetimlerle enkarnasyon sorununun ileri. Spiritik idrâkliliğini vermeye çalışmaktayız. Lütfen bu bilgileri zaman aralıklarıyla bir çok defalar okuyup düşününüz ve imajine etmeye çalışınız.

Önce, Kadiri Mutlak tarafından (kelimenin tam anlamıyla) Yaratılmış bulunan pasif maddi cevherler vardır. Ve gene Yaratılmış bulunan aktif Öz'ler bu pasif maddi cevherleri aktiviteleri ile biçimlendirip, yoğurarak şimdi algıladığımız fizik,astro-nomik evrenleri oluşturmuşlardır. ÖZ'ler tarafından oluşturulan bu ortamlar sonsuz değişik yoğunluklu, enerjetik ve içeri-kli yapılara sahiptirler.

İşte bu çok çeşitli boyutsal maddi ortamlar bir araya düzenli şekillerle dizilip, şu çevremizde gördüğümüz ve halen görmediğimiz tüm uzaysal mikrometrik ve makrometrik yapıları oluştururlar. Demek ki evren içinde gördüğümüz ve görmediğimiz tüm nesnelere, ortamlar ve aktiviteler onlarla ilgili ruhlar tarafından ortaya çıkarılmış ve yaratılmaktadırlar.

Böylece sözcülimiz, fizik dünyamızı ve onun yoğunluk bakımından daha ince uzantıları olan bardo ve spatyomsal ortamları çeşitli evrim düzeyli ruhlar tarafından

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

meydana getirilmiş yapılardır. evrim vasatları ve araçlarıdır.

Yaradılmış ve evrim geçiren varlığın en esash kısmı olan ÖZ'ü tüm bu boyutların dışında ve onlara tabi olmadan tüm diğer ÖZ'lerle birlikte oluşturdukları boyutsal ortamlar içlerine araştırı araçlarını diğer deyişle şuur, şuur sahaları ve fizik bedenlerini sokarak onlar aracılığıyla kendi içsel imajlarını gerçekleştirirler, onları tanırlar, idrâk ederler ve böylece bir ÖZSEL anlayışa ulaşırlar ki işte bu işlem için şu gözlemleyebildiğimiz ve gözlemimiz dışı yaradılış oluşmuş ve oluşmaya devam etmektedir.

O halde fizik dünya da, bardo (astral) ortamı ve spatyom ve diğer daha yüksek enerjetik ortamların tümü gene ÖZ'ler tarafından ham olan maddenin işlenmesi suretiyle oluşturulmuş ve yaşatılan şuur ortamları, bizzat şuurların kendileridirler. Buna göre, bir Ruh, şuur konsantrasyonunu ilgili olduğu hangi şuur kademesine ayarlarsa o kademin enkarnasyonuna tabi olur. Ve o kademenin beden aracını kullanır; fizik dünya şuur kademesine şuur konsantrasyonunu yapmışsa bu kademeye yani fizik dünyaya enkarne olur ve böylece fizik dünyanın bedenini edinerek bir zaman için bu ortamda çeşitli deneyler, gözlem ve araştırı yapar. Daha sonra bu fizik kademenin bir yukarisına enkarne olmak (dünyalı deyişle ölmek) gerektiği zaman bu fizik kademedeki şuur konsantrasyonunun keser ve böylece buna bağlı olarak fizik beden çözüldür, dağılır ve ruh evrim derecesine ve ihtiyacına göre daha üst. teki bardo veya spatyom kademelerinden birine şuur konsantrasyonunu ayarlayarak oraya enkarne olur ve oranın bedenini kullanarak enkarnasyonu sürdürür ta ki gene bir diğer kademeye enkarne oluncaya dek...

ÖZ'ün kullandığı tüm araçları yani şuur, şuur alanları ve bedenleri; boyutlardan oluşmuş evrensel kesitlere tümünden enkarne olmuşlardır. Bu evrensel boyutlar üstte de belirttiğimiz gibi gene diğer ÖZ'lerin şuurları, şuur sahaları ve çeşitli bedenleridirler. Görülüyor ki, varlıklar birbirlerinin iç-

lerinde evrimleşmektedirler. Görülüyor ki, spatyomlar da, bardolar da, fizik küreler de güneşler, sistemler, galaksiler ve evrenler kısaca tüm üniteleriyle yaradılışın kendisi Tüm Yaradılmış olan Öz'lerin biçimlendirdikleri, form; kalıp durumuna soktukları şuurlarından, bu şuurların genişleyen, yayılan ve derinlik edinen şuur sahalarından bileşik bir yapıya sahip ortamların tümüdürler.

O halde bir enkarnasyondan bahsedildiği zaman ÖZ'ün şuur konsantrasyonunu bir şuur kademesinden diğer bir şuur kademesine kaydırıldığı anlaşılmalıdır artık.

Teblig:

«Beşer halinde veya başka bir kalıba intikâl etmek demektir. Bu başka kalıp (form-beden), evrimin daha geri düzeylerinde bulunan (bitki, beşer) kalıpları olabileceği gibi, sözgelimi sizin haiz olduğunuz beşer kalıbının çok daha duygulu, çok daha ince tesirleri haiz kalıplar da olabilir. Örneğin: Süptil beden deyişle belirttiğiniz kalıp ancak varlığın şuur hali ile birlikte olarak mevcuttur. Şuur hali tekrar yoğunlaşmaya ve daralmaya başladığı zaman otomatik olarak bağlantı kaba maddi bedenle olur.

«Sizin ölüm dediğiniz olay, varlığın şuur faaliyetinin ve şuur sahasının kaba ve dar tesirden ince ve geniş tesire doğru tevcih edilmesi sonucu ortaya çıkar. Yani (kaba maddi) kalıp bırakılır. Ve yeni şuurunun boyutu içerisinde kendine has bir mekân teşkil eder varlık. İşte bu mekân teşkil ediş, sizlerin dogmatik olarak üstünde fikir yürüttüğünüz süptil bedeninizdir.» (Sadıklar Planı)

Artık bu açıklamalardan sonra idrâk etmiş olmalıyız ki sözgelimi dünya planetinin bütünüyle spatyomu, bu ortam içinde ve üzerinde evrimleşen tüm ilgili ruhların şuur ve şuur sahalarından oluşmuş kademeli bir ortamdır. Ve gene kavramış olmalısınız ki, dünya evrim ortamının tüm varlıklar şuur, şuur sahaları ve bedenlerini bu dünya evrim ortamından çektikleri zaman ne olur dersiniz? Nasıl ki bir beden o bedeni kullanan ruhun enerjisi ile bütünlüğünü korumaktadır ve ruh enerji ve i-

mağlarını çektiğinde o beden nasıl dağılıyorsa; dağılan madde ilk haline yani burada toprak durumuna dönişüyorsa, işte dünya evrim sistemine dahil ruhsal varlıklarda bu sistem içinden ruhsal enerji ve imajlarını çektiklerinde ortada ne fizik dünya ve ne de onun spatyomu kalmaz ve bunları oluşturan fizik ve fizik üstü tüm maddi cevher ilk, saf; işlenmemiş, modüle edilmemiş durumuna dönişür ve uzayın bu kısmı astronomik olarak boşalmış olur.

Enkarnasyon zorunda bulunan ruhlar verim derecelerine göre ulaştıkları aşamalara göre kendilerine beşer üstü, beşer, hayvan, bitki ve daha alt kademelerdeki beden kalıplarını oluşturarak o kalıpların buldukları ortama enkarne olurlar, yani şuurlarını o ortama göre inceltir ya da kabalaştırırlar. Daha ince tertipteki bedene enkarne olunacağı zaman kaba maddi beden terkedilir, o ince ortamın yapısına uygun incelikte süptil beden oluşturulur ve sözgelimi spatyoma ya da bardo'ya (astral ortama) enkarne olur.

O halde bu durumu şöylece formüle edelim:

a — Spatyomda ölmek = dünyada doğmak.

b — Dünyada ölmek = Spatyomda doğmaktır.

Bu formüle göre :

a — Spatyom bedenini terketmek = dünya bedenine bağlanmak,

b — Dünya bedenini terketmek = spatyom bedenine bağlanmaktır.

Diğer deyişle :

a — Spatyom şuur halinden = dünya şuur haline,

b — Dünya şuur halinden = spatyom şuur haline enkarne olunur.

Buradaki temel kural da şudur :

a — İnce spatyom ortamında ince (süptil) beden kullanılır,

b — Kaba fizik ortamda (dünyada) kaba fizik beden kullanılır.

Tüm bunlara göre :

a — İnce spatyom ortamında geniş bir şuur hali ile,

b — Kaba fizik dünya ortamında dar

bir şuur hali ile yaşanır.

Fakat,

Tebliğ:

«Beden imkânları, ağır koşullar olmakla beraber en bol bilgiyi verir. Bunu unutmayınız. Spatyom hayatında edineceğiniz bilgiler, yeryüzünde tecrid ile edineceğiniz bilgilerin yanında çok az kahr.

«Beden büyük bir imkândır. Ve insanın asıl ihtiyacı bu imkân içerisinde mümkün olanı almaktır. Bedensiz olduğumuz zaman müteal (aşkın) evrim maketinizle ilgili olan detayları orada bulamazsınız. Orası (spatyom) bir tetkik, bir yorum ve hesaplama yeridir. Yani bir sonuçtur.

«Öyle bir sonuç ki, semeresi gene fizik (dünyada) görülecektir.» (Sadıklar Plânı).

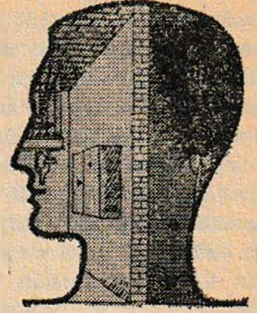
Bu yüzden bedenli yaşamın büyük değeri ortaya çıkar. Sayın Ergün Arıkdal'ın bizlere bir konuşmasında anlattığı şu olay bu son tebliğin tipik bir örneğidir:

Buddha nirvana'ya (kurtuluşa) ulaşmak için bedenini çeşitli eziyet ve oruçlarla köreltmiş ve böylece gayet pasif bir yaşama girmişti. Fakat birden aklı başına geldi ki, beden nirvanaya ulaşmak için son derece değerli ve gerekli bir araçtır. Ve artık bedenine gereksiz eziyetlerden vazgeçip, o beden aracılığı ile gerçek kurtuluşa ulaşmayı anlatmış ve öğütlemiştir.

Görülüyor ki ruhlar gene kendi enerjileri ile, şuur ve şuur sahaları ile oluşturdukları çeşitli enkarnasyon ortamlarında şuursal sınımlar diğer deyişle enkarnasyonlar yapmakla evrimlerine bu türlü çeşitli yoğunluktaki maddi ortamlarda devam etmektedirler.

Yaradılış içerisinde anlaşıldığı kadarıyla sonsuz değişik enkarnasyon vasatları ve onlarla birlikte sonsuz şuur halleri vardır. İşte ruhlar evrimleri boyunca bu her an kendinin sonsuz katı kadar büyüyen yaradılış kurmuşlar ve onun namütenahlı şuur ortamlarında şuur girişimleri yapmaktadırlar. Her enkarnasyon ortamının kendine özgü yasa ve ilkeleri ve kozmik yeri vardır yaradılış içinde. Bizler şimdi dünya evrim ortamlarını bilebilmekteyiz bu düzeyde...

POLİTİKA



● Suat TAHSUĞ

Bir genç adam, bir kaç ay evvel, M. Derneğine yaklaştı. Üye olup olmadığını bilmiyorum. Ancak iyi niyetinden kuşku duymadığım bu aydın ve açık fikirli genç bana: Derneğin kendisini pek tatmin etmediğini söyledi. Bense ona, Dernek'te «olan» şeyleri pek bilmediği, ancak «olmadığına» yürekten inandığım şeylerin şunlar olduğunu cevaplandırdım: 1. Politika; 2. Din ve Fikir tutuculuğu. Nasıl olsun ki; Dernek yeniden bedenlenmeye, çeşitli realitelerin bir arada mevcudiyetine ve bu realitelerin, kişilerde gittikçe şümul kazanan bir değişikliğe uğradığına, kısaca «tekâmül» e inanır.

Pekâlâ; Dernekte «Politika» konuşulmaz mı? Daha doğrusu, Politika hangi açıdan konuşulabilir

Hemen insanın aklına İsa Peygamberin «Sezarın hakkını Sezara, Tanrının hakkını Tanrıya verin» sözü geliyor. Bu, acaba din ve dünya işleri bütünüyle birbirinden ayrıdır; din adamı hiçbir dünya işine karışmasını mı demek? Öyleyse yeryüzünün fizik ve toplumsal zorunlukları içinde yaşayan bizlerin her çeşit dünya işinden uzaklaşarak birer mâlûzevi, tariki dünya, keşiş, derviş... olmamız gerekecek. «Her çeşit eylemden kaçınız» mı demek istemiş İsa Peygamber?

Konuya başka açıdan yaklaşmalıyız.

İlkel, totemik inançlarda bir politika-dan söz açamayız: Eğer politikayı belli bir toplum içinde yaşayan kişi veya zümrelerin sözlerinin geçmesini sağlayacak bir üstünlük kazanması olarak görürsek. Zira totemik inançlar toplumda iki nevi güç kabul eder: 1. Kabile veya Klanın olumlu

yönden üstünlüğünü sağlayacak (dinsel) eylemler; 2. Kişisel üstünlük veya çekimlerde kullanılan olumsuz eylemler (Büyü). Büyü yoluyla Klanda belki korkudan doğan kişisel bir ayrıcalık sağlanabilir. Ancak bu, bireyleri bir araya getiren ve korku değil saygı uyandıran olumlu (dinsel) eylemden farklıdır. Şu halde biz totemik inanç düzeyinde bütün politika'nın dinsel eylemler (totem, tabu ve bunlarla ilgili bütün törenler) de toplandığını görmekteyiz.

Totemik inançlar bir kozmogoriden (dünya ve insanın - tabii bu arada manevi güçlerin etkinliği de söz konusudur - yaratılış açıklamalarından) yoksun değildir. Ancak, toplum yaşamının ve ilişkilerinin yaygınlaşması çok tanrıcılık - gibi görünen; bu ayrı bir konudur - döneminde rö-rülür ve topluma yeni bir güç ekler. Bu güç savaşların ve savaşçıların önem kazanmasıyla beliren bir soylular sınıfıdır. Bu soylular sınıfı tanrısal kökenlidir. Bunun ilk belirtisini örneğin Eski Yunan kozmogonisindeki tanrılar ve titanlar (yani, güçlü olmakla birlikte aptal devler) savaşında görürüz. Bu sınıfın yarı insan - yarı tanrı (örneğin Herakles) veya bir tanrının enkarnasyonu: Rama; Maya - Orta Amerika geleneklerinde: Hunahpir ve Ixhalamqué gibi örnekleri vardır. Hatta totemik çağda bile «Uygarlık getirici Kahramanlar», söz konusudur. Bu örneği Gılgamış ve Osiris gibi Sümer ve Mısır uygarlıklarındaki Mitik kişiliklere de uzatabiliriz.

Kahraman yalnızca «Kötülerle, cinlerle, devlerle» savaşan bir kişi değildir. Aynı zamanda tarımda, san'atta ve tabir caizse

bilimde yenilikler getirir. Tanrısal kökeni dolayısıyla olağanüstü güçler sahibidir. İyi yönde kullandığı büyüleri bilir. Bütün yaşamı ile içinde bulunduğu topluma bir örnektir. Bu mitik kahramanların benzerleri evvela seçkin savaşçıları ve rahipleri sonra da soyluları, şefleri ve kralları oluşturur. Böylece çok yakın çağlara kadar uzanan «tanrısal hukuk ilkesi» anlayışı doğar.

Kutsal metinlerin İbrani ve Arap kökenli olanlarında - Yahudilik, Hıristiyanlık ve Müslümanlık - bu söylediklerimizin izlerini buluruz.

Örneğin, Firavun kendini tanrılaştırma ve (ayaklarının altında ırmaklar akıyor) * diyebilmektedir. İsrail oğullarına bir kral seçileceği zaman onu bir Tanrı elçisi (Samuel Peygamber) meshetmekte, yani, yukarısı adına kutsamaktadır (Saul). Davut Peygamber yine Rab tarafından se-

çilmekte, önce bir devle (Golyat veya Calüt) dövüşüp onu yenmekte, sonra kral olmaktadır.

Herodot Tarihine bakarsak, Mutlak Krallıklar olsun (Medlerin ve Perslerinki gibi) bir anlamda özgür siteler olsun - Atina ve İyon şehirleri gibi - siyasal güçler, harbe ve sulha karar verebilmek için Oraklı'lara (kâhinlere) bağ vurmaktadırlar. Oraklı'n söylediği sembolik metin yorumlanmakta, eyleme buna göre geçilmektedir. Kısaca, çok yakın sayacağımız zamanlarda bile, politika dinsel anlayışların bir sonucu olarak ortaya çıkmaktadır.

(*) (Altından ırmaklar akan bahçeler) Cennetin tanımıdır. Firavunun bu ifadesinde, O, bu cennetin yani yaşanan dünyanın efendisi, sahibi, ya da Tanrısı olmaktadır.

Tibet'in ÖLÜLER KİTABI

LAMA KAZI DAWA SAMDUP'un Sanskritçe'den çevirip yorumladığı bu kutsal metni dilimize Suat TAHSUĞ aktardı. Yorum ve açıklamalar hiç bir dilde Türkçedeki kadar geniş ve zengin olmadı. Bu eser tekrar tekrar okunarak, üzerinde durulması gereken ender bir kitaptır.

Yepyeni bilgilerle dopdolu bu eseri (25 TL.) ödemeli olarak:

RUH ve MADDE — P.K. 1157
İstanbul'dan İsteyiniz.

İnsanlığın Gizli Kökeni

(Sayfa 3'den devam)

sat başkadır. 'Biz' denildiği zaman ifade edilmek istenen maksat çok başkadır. Yani, buradaki 'Biz'lik gerçekten çoğulluğu ifade eder. 'Ben' dediği zaman, belirli bir sistem ele alınmış, 'Biz' dediği zaman bir çok sistemler ele alınmıştır. Çoğul çoğulluğu, tekil de tekilliği ifade eder.

Gene önceden şunu bir daha hatırlatalım : Buradaki meydana getiriliş, imalât ile, yaradılış arasında büyük bir fark vardır. Kaadir-i Mutlak olan'ın, buna biz alışılmış ismiyle 'Allah' diyoruz, yaradış başka şeydir. Malzeme ve materyal mevcut ve üstün varlıklar bir takım yeni imalâtlara girişiyorlar. Bu durum bu imalâtı yapacak olanların bir rüçhaniyetidir. Bunu yapabilecek bir kudreti de haizdir.

Galaktik kanunda 'ölüm cezası' diye birşey yoktur. Esasında öldürmek yoktur. Ama bir sürgüne gönderme mümkündür. Bir karantinaya almak mümkündür. Kişisel serbestiyeti kısıtlamak mümkündür. İnsan öldürülemez... Ama onu bir gezegenden başka bir gezegene sürmek mümkün olabilir. Ya da bir karantina altına alınabilir. Bu bilgi hafızamızın bir köşesinde ileri de kullanılmak üzere şimdilik kalsın.

Tevrat'ta Yahve'ye 'orduların ilahı' diye bir atıf vardır. Ve buradan da zaten anlaşılıyor ki, 'Yahve' esasında bir ırkı temsil eder. Belki de o ırkın çok yüksek kudretleri haiz bir varlığını temsil eder... Yahve, genetik bilimi sayesinde düşünerek, bilerek, belirli ve kararlaştırılmış bazı fonksiyonları ikmal etmek için, özellikle ayarlanmış bir beşer varlığı ırkını yaratan ve uzayın başka yerinden gelen halkı belirtmek için, yeni zamanlarda kabul edilen bir isimdi. Buradan şunu kastediyorum. Tevrat'ın yazılışı esnasında ezoterik olarak anlatılmak istenen buydu. Tekvin bahsinde kaleme alınan bilgiler, esasında bir Yahve İrki'ndan söz etmektedir. Bir tek varlıktan değil... Yahve İrki'nin da en büyük özelliği, muhtelif gezegenlerde, her devreden sonra ruhi varlıkların tekâmül süreçlerini

sürdürebilmeleri için, meydana getirdikleri biyolojik kütleleri imal etmektir. Biyolojik nüveleri imâl etmek bunların görevidir. Sadece beşeri dediğimiz şekilleri uygulamakla kalmıyor, bitki hayvan adaptasyonlarını da meydana getiriyorlar.

Billyorsunuz, daima bir Aden Bahçesinden (Cennetinden) bahsedilir. Âdem ilk yaratıldığı zaman kendisi Aden Cennetine konmuştu. Aden Cennetinde yaşamaktadır. Yalnızdır. Etrafında sadece bitkiler ve hayvanlar vardır. Kur'an'da bunun ifadesi : 'Sizin öyle bir devreniz olmuştur ki, anılmaya bile değmez' dir. Tamamen yapay bir ortamda, bir Aden bahçesinden söz edilir devamlı olarak. Ve nihayet sonunda Onun canı sıkılır ve kendisine eş olmak üzere bir de Havva meydana getirilir. Ona da sembolik olarak 'Kaburga Kemiginden' yaratıldı denmiştir. Bu ifadenin asıl anlamı 'Aynı kimyasal terkipten meydana getirilmiş, fakat DNA'sına yapılan ufak bir müdahaleyle dişilik fonksiyonunu yürütecek bir şekle tahvil edilmiştir' demektir. Aslında her ikisi de aynı yapıdır.

**

Henüz Âdem, Aden Cenneti'ne getirilmemiştir. Burada bir meseleyi ele almak lazımdır. Gerçekte 'Aden' yeryüzünde miydi? Yeryüzünde böyle bir mekân neredeydi? Belli değildir. Hiç bir kitapta da belli edilmemiştir. Yalnız Tevrat'ta bir ifade var: «Biz Aden'i dünyanın altına yerleştirdik.» der. Galaktik (kozmik) bilgiye göre dünyanın 'altı' bir yerde Mars gezegenidir. Şöyleki: Güneş sistemini basitçe ele alırsak, Güneşten sonra dışa doğru ya da aşağı doğru Merkür, Venüs, Dünya, Mars ve diğerleri gelmektedir. Astronomide de, buna benzer şekilde olmak üzere, 'Dünya altı' ve 'Dünya üstü' planetler ifadesi kullanılır. Dünya üstü planetler demek: Güneşe dünyadan sonra yakın olan planetler demektir. Dünya altı planetler de, Mars'tan başlamak üzere sistemin dışına doğru olan planetlerdir. Tevrat'ta aynen böyle zikredilir: «Biz Aden cennetini dünyanın altına yerleştirdik.»

dık.» Kozmik bilgilerde bu, doğrudan doğruya Mars Gezegenini ifade eder. Ezoterik bilgi bize, hakiki Aden'in Mars'da kurulmuş olduğunu, özel bir bahçe tarzında meydana getirildiğini, ve özel bir sınır içinde bulunduğunu da anlatmaktadır. Sık sık zikredildiği gibi, orada, çöl halinde olan bu bahçede ziraatin gerçekleşmesi, toprağın işlenmesi, ve korunması bu yeni varlığa Elohime verilmişti. Bunun için orada bir 'Hayvanı Beşer» dediğimiz, hayvan - insan tipi (Human) meydana getirilmiştir. Bildiği sadece, ziraat yapmak, bahçeyi korumak, ekip dikmek vs. dir. Bu gene bizim anladığımız manada basit bir ziraat değil, çünkü orası çok büyük bir laboratuvar; laboratuvarda lüzum olacak olan bazı işlerin idamesinde bir takım bitkiler var. Bunun yerine getirilmesinde yardımcı olmak üzere bir Adem meydana getiriliyor. Bu, birinci Ademi. Daha henüz yeryüzünde ikinci Adem soyu teşekkül etmemiştir. Yeryüzünde İnsanlar var. Fakat bunlar Galaktik insanlardı. Galaktik Irk'a mensup insanlar spiritüel insanlardı. Telepatik güçleri normal his yerine geçen insanlar... Gayet bilgili ve şuurlu insanlar. Yüksek ruhi potansiyeli olan kişiler. Ayrıca yüksek bir teknikleri de var. Bu ifade ettiklerimizin çoğu Atlantis'ten de önce mevcut olan bir ırktır. Atlantis, MU ve Lemurya bu Galaktik Irk'ın sonlarıdır. Aynı yaradılışı biz Eski Yunan Mitolojisi'nde de buluruz. Zeus'un, Uranos'un, Jüpiter'in maceraları daima aynı şekilde Yahve'nin ya da Elohimler'in macerasıyla, büyük bir paralellik arzeder ki aralarında da epey zaman farkı vardır.

Adem.2 kimyasal bir varlıktı. Nasıl bugün tüp içerisinde bir canlı organizma meydana getirilmekteyse, bunun çok daha büyük, fevkalâde genişletilmiş bir şekilde bir laboratuvar varlığıdır. Kimyasal olan, yani imlâ edilmiş olan ikinci Adem'in yansıması Galaktik İnsan, kökü belli bir Adem'den geliyordu. Dünyadaki ikinci Adem'in meydana gelişinden çok çok eski zamanlarda Elohimler tarafından meydana getirilmiştir.

Yahve, Demir Çağının (ki doğuda Kaliyuga denilen çağın) devamı süresince

Dünya Gezegeni için 'İdareci' olarak vasıflandırılmıştır. Sonradan Yahve tek olarak ifade ediliyor. Bu varlık gerek spiritüel olarak, gerekse beşeri (fizik) olarak Demir Çağının gezegensel bir idarecisi olmuştur. Hem İslam'ın kutsal kitabında Kuran'da hem de İbranilerin kutsal kitabında (Tevrat'da) daima Adem'in balıktan (veya Tevrat ifadesiyle 'Yerin tozundan') yapıldığı sözü vardır. Balıktan ya da yerin tozundan yaratılmak ne demektir? Burada kestirmek istenen doğrudan doğruya 'Dünyasal bir molekül yapısıdır' Ve bu moleküller yapı üzerinde değişiklik yapmak suretiyle, bir kimyasal Adem (prototip) meydana getirilmiştir. Bunu anlatmak için yukarıdaki sembolik ifade kullanılmıştır. Ve burada özellikle 'yerin toprağında, yerin tozundan' sözü ile bir ırk ayırımını da (Galaktik insanla dünya insanı arasındaki) belirtmeye çalışmışlardır. 'Sizi topraktan yaratık' demiyor. Fakat 'Dünya toprağından yarattık' diyor. Eğer evrende dünya tek olsaydı, 'Dünya toprağı' diye bir tefrik yapmaya gerek kalmayacaktı.

Yahve (büyük idareci sistem) ikinci derecede önemi olan, yeryüzünün şartlarına uygun hâle getirilmiş bir beşeri tipi de meydana getirdi. Ziraat ve muhafaza Adem.2 beşerine verildi. İki ağacın meyvesinden istifade edilmiyordu. Bunlar bahçe sahibine sitti. Bu yeni tip, kendini teşkil eden elemanlara göre, yaratıcıları tarafından aşağılanmış, kötülenmişti. Hayvan İnsan (Humen) meleklerle nazaran daha alçak bir seviyede idi. Yaratan gerçekte değil, bir 'gurup', bir 'soy' idi. Heri teknolojileri vardı ve doku kültürünü harika şekilde uygularlardı. Adem.2 ye, ilk başarılı yaradılıştaki kullanılan dokuları kullanarak, kadın da inşa ettier... Bahçenin içinde yaşayanlar olduğu gibi, dışında da yaşayanlar vardı. Bu bahçenin içi gerçekten bir cennetti. Bahçenin dışında yaşayanlar beşeriyetin orijinal ırkına yani 'Galaktik Irk'a mensup kişilerdi. Bunları da Elohimler meydana getirmişti. Dışarıdakiler bütün insanlığın yegâne atası olan Adem.1'den gelmekteydiler. Adem.1 aslında bütün in-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

sanların tekâmül bakımından kendisine hen zemek istedikleri, kendilerine hedef olarak kabul ettikleri bir büyük insan tipidir.

Elohimlerin diğer bir ismine de 'Yılan Oğulları' derler. Bu 'yılan' sözcüğünden gerek İslâm gerekse Hıristiyan âleminin kafaları oldukça bulanmıştır.

Bundan dolayı zamanımız insanı 'yılan'ı gayet kötü, hiç bir işe yaramayan hatta hain, hilekâr, aşağılık, alçak bir varlık hâline getirmiştir. Tevrat'ta Havvayı baştan çıkararak, yılanın iğvasıdır. Yasak olan ağaçtan yemesini temin etmiştir. Ve dolayısıyla Aden cennetinden kovulmalarına sebep olmuştur. Aden cennetinden kovulan bu iki prototip yeryüzüne indirilmeden önce hemen hemen bütün ihtiyaçları hazır olarak büyük bir konfor içinde yaşamaktaydılar. Bu konfor dünyaya indikten sonra kaybolduğu için, yılan bunu yaptı diye, zavallı mahlûka edilmedik heddua kalmamıştır. Aslında o yılan bildiğimiz yılan değildir. Mevva da bildiğimiz meyva değildir. Biraz evvel de belirttiğim gibi o ilk prototip te bildiğimiz Âdem ile Havva değildir.

Elohimler esas olarak eski ilâhları meydana getiren kişilerin tarihiyle alakalı kişilerdi. Yani nerde bir 'ilahlık', bir tanrısalık varsa, esasında orada bir yönetici, lik, ve insanın geçmişiyile - geleceğiyile alakalı karar ve bilgilerin temerkûz etiliği bir sistemi düşünmek lazımdır. İlahlık aslında budur. Hiç bir zaman Kaadir-i Mutlak olan Yaradan değildir. Yani gerek uzak doğudaki Brahmanizm ve Budizm'deki İlah sözleri, gerek Eski Yunan'daki 'İlah' sözleri, Kentlerdeki 'İlah' sözleri, gerekse Orta (Kuzey) Amerika yerlilerininin (Asteek - Maya - İnka) ilahları, Afrika'daki İlahlar. Eskimolardaki, Tibetteki ilahların aslında anladığımız manada tek Yaradan, ilk sebep olan Kaadir-i Mutlak ile alakası yoktur. İlah sözü biraz yukarıda anlatmaya çalıştığımız gibi, hangi sistemde olursa olsun, insanın tekâmülüyile alakalı olan bir sistemi ifade eder. İnsanın gelişimiyle alakadar olan bir sistemdir. 'İLAH' sözü. Bura-

dan 'Tanrı Oğulları' deyimi de çıkacaktır. Çünkü Tevrat'ta şöyle bir söz vardır: «Tanrı oğulları yeryüzü kızlarını beğendiler ve onlardan kendilerine eş aldılar». Apaçık bir ifadedir bu... Bu ırkla o ırk tamamen birbirinden ayrıdır ve başka yerden gelmiş, görmüş, bilmiştir. Yani Elohimler ile Yahve'nin meydana getirmiş olduğu sentetik ırk (ya da Âdem-2 ırkı) birbirinden tamamen farklıdır. Biz bu ikinci Âdem'e mensubuz. Onun için insandan bahsederken 'düşünen hayvan' derler. Bu aslında gerçeği yansıtan bir ifadedir. Bizim hâlâ organik yapımız, hayvansal titreşim seviyesinin üzerine çıkamamıştır. Bunun üzerine çıkanlar çok azdır ve biz onlara 'evliya' deriz. Gerçekten insan düşünebilecek seviyeye gelmiş, fakat hayvansal durumunu kaybetmiş değildir. Burada hayvan sözü DNA'da bulunan, kalıtımsal olarak getire geldiğimiz bazı özellikleri ifade etmektedir. Zaten Darvinciiliğin savunageldiği de budur. Darvinciiliğe göre de insan, hayvanın (bir maymun türü) gelişmiş şekli olmaktadır. Her iki bakımdan da bir haksızlık yapmış olmuyoruz.

Gök halklarının galaktik dinleri hakkında pratik olarak birşey bilmiyoruz. Elde mevcut olan çok eski bulgularda 'yılan ve iç-içe daireler' sembolleri bulunur. Yılan, içinde yaşadığı spiral galaksinin (saman yolu) iki büyük ucunu temsil eder. Mesela, kuyruğunu ısırarak yılan sembolü bizim din-

YILAN: Gerek batı gerekse doğu ezoterizminde (batını bilimde), her dinde, hayatsal kudretli, hayatsal değişimi, Devr-i daim'i simgeler. Özellikle Mısır, Babil, Yunan ve Hind uygarlıklarında kullanılmıştır. Kuyruğunu ısırarak yılan tekrerrürü anlatır; bu tekrerrür, tekrarlanma Kainattaki maddi ve manevi kanunların birbiriyle yakın ilgisini de ifade eden bir semboldür. Hayatın doğum - ölüm çemberi (yılan) İlahî İrade Kanunu dahilinde seyrederek, varlıkların tekâmüllü için müteaddit bedenlenmeleri yansıtan temel bilgiyi sembolize eder. Reenkarnasyon (tekrar bedenlenme) bir İlahî Kanundur. Her dinde açık ya da kapalı ifadeler altında zikredilmiştir.

yamızın bilebildiği en eski semboldür. Yukatan'da bulunan tabletlerde bu sembol aynen görülmektedir. Burada asıl en büyük ifadesi 'Spiral Galaksi'yi ifade ediyor olmasındır. Bilindiği gibi evrende bilinen bir kaç tip galaksi çeşidinden birisi de spiral galaksilerdir. Mensubu bulunduğumuz Samanyolu Galaksisi bir spiral galaksidir. Bu asırda biyolojik kâinatı incelediğimiz kadar hakiki büyük kâinatı da incelemek mecburiyetindeyiz. İnsan olarak üzerimizde büyük bir yük bulunmaktadır. Bütün bunların üstesinden gelmek icabedecektir. Bu ifadelerden de anlaşılacağı gibi yılan aynı zamanda da Galaktik Uygarlığın sembolü olmaktadır. Bu yılanı gördüğümüz yerde 'Yaratıcı'nın bir mührüyle karşılaşmış oluyorsunuz. Galaktik ırk da 'Elohimler'dir. 'Yılan oğulları' demek 'Galaktik ırk'a mensup kişiler demektir. İç-içe daireler 'Dalga enerjisi' anlamına da gelmektedir. Bedensel hayatın başlangıcı olan 'sperma'yı da temsil eder. Ayrıca uzaydan gelen 'Yılan Krallar'ın mührü de buna bağlıdır. Bununla ilgili olarak çok mitolojik bilgi vardır. Bihlassa 'Kukulkan' (Tüylü Yılan) sembolü bütün Güney Amerika yerlileri arasında yaygın durumdadır. Ve Galaktik ırka mensup varlıkların bırakmış oldukları bilginin son izleridir. Kukulkan. O zamanların insanları, Galaktik Irk'tan şu ya da bu şekilde haberdardılar ve bunu yukarıda anlatmaya çalıştığımız şekilde sembolize etmişlerdir. Bunlar, 'Güneş Oğulları'nın yeryüzündeki hakimiyetlerini kurmak için uzaydan gelmiş olan varlıklardır. Güneş Oğulları da belki bütün bunları kontrol altında tutan, kendi anlayışımıza göre Yüksek İdare Mekanizması ismini veriyoruz. Güneş Oğulları Yüksek Ruhsal İdare mekanizması demektir. Biz muhakkakki büyük bir uzay sürgünü olan bir atanın evlatlarıyız.

Şimdi tekrar Mars'taki bahçeye ve o bahçeye olan Yılan oğullarının müdahalesine dönelim: Yukarıda da belirttiğimiz gibi Âdem ile Havva orada cennet hayatı yaşamakta ve birkaç işi yürütmekte idiler.

Hayvanlara bakmak, eklin biçmek, ve o bahçenin muhafızlığını yapmak vs. gibi. Hertürlü korunmaları, himayeleri deruhte edilmiş vaziyetteydi. Onlar için bu fevkalâde üstün bir durumdu. Fakat bu durum hayvansal bir durumdu. Çünkü: Düşünce yoktu. Neden? Niçin? Nasıl? diye sorulmuyordu. İçinde yaşamakta oldukları cennet bahçesinin dışında da insanlar vardır demiştik. Elohimler, galaktik ırka mensup olan varlıkları zaten Âden Bahçesinin dışında iskân etmişlerdi. Yılan oğulları da bu bahçede olup bitenleri merak etmekteydiler. Yani Elohim ırkı. Zaman zaman bahçenin ne durumda olduğunu kontrol etmek üzere çıka gelmişlerdir. Muhtemelen Âdem-2 atası (Âdem - Havva) yılan oğullarına (galaktik ırka mensup kişilere) hücum etmiş olabilirler. Çünkü vazifelerinden biri de bahçeyi aynı zamanda korumaktır. Bunlar Elohimlere benzemdiğinden, Âdem - Havva onları yabancı görmüş olabilirler. Ama Havva bu davetsiz misafirler ile ilişki kurmuştu bir ara. Onlardan bilgi aldı. İkinci Âdem, yani Yahve'nin yaptığı, sadece bahçeyi işlemek ve korumak için yaratılmıştı. Çoğalmak gibi bir gayeleri yoktu o zamana kadar, Âdem ile Havvanın. Cennet bahçesinde insanlar çoğalmamıştı. Âden bahçesinde Âdem ve Havva olarak sadece iki kişi vardı. Niye acaba hiç bir şekilde bir ürme fonksiyonuna girişmek hatırlarına gelmemiştir? Bilmiyorlardı da onun için. Yani böyle bir bilgi onlara verilmemişti. Ancak öğretilikten sonra bu fonksiyonu icraya başlamışlardır. Yani onlarda bu eski arşetiplik imajlar daha teşekkül etmemiştir. Bu ziraat bekkiliği esnasından Âdem ile Havva'nın çocukları olmamıştı. Âden'deyken üreyip, artmak için emir almadılar. Ancak Âden'den çıkarıldıktan sonra 'üreme' sözkonusu olmuştur. Peki Âdem ile Havva gerçekten tamamen kısır insanlar da değildi. Mükemmel yapılmışlardı ve kısır da değildiler. Bu gün nasıl ilhak önleyici ilaçlar ve metodlar her iki cins tarafından da uygulanıyorsa, orada da kısırılık, yedikleri besinler vasıtasıyla sağlanıyordu. Bazı yiyecekler ya-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

saklanmıştı, ve cezası ölmüdü. İşin püf noktası buradadır. Yerlerse, ölecekler... Halbuki size daha evvel galaktik bir kanundan bahsetmiştik. Galakside katiyen ölümlün cezası yoktur. Nitekim yedikleri halde öldürülmediler. Ama sadece sürüldüler (dünyaya). O halde bu ihtar, cahilli korutmaktan ibaret birşey olmaktadır. Yılan oğulları (Elohimler veya Bilgeler) ile Havva tecrit kaidesini bozarak bir dostluk kurdular. Yanı çitin öbür tarafındakilerle laflaştılar. Bitkinin, bu şekilde, öldürmediğini, ama onların itaatlerini temin için konulan bir tehdit olduğunu da anladılar. Tevratta, «Eğer şu bitkiden yerseniz ölürsünüz» sözü vardır. Bu da hususi bir şekilde yetiştirilmiş bir bitkidir. Sadece Yahve tecrübecilerinin kullandığı bir bitkidir. Bu bitkiden nedense Âdem.2 ye yedirmek istememişlerdir.

Âdem soyu, dünyasal - hayvansal bedenden gelmemiştir. Bu varlıklar yapı ve fonksiyonları itibarıyla farklıydılar. Kimyasaldı ama hayvansal değildi. Yani, titreşim seviyeleri çok yüksekti. Yılan oğullarından Kainat ve Evren hakkında yavaş yavaş bilgilere almaya başlıyorlar. Tevrat'ta ve Kuran'da onların çıplak gezdikleri söz konusudur. Çıplak olduklarının farkında değiller ve Elohim'leri gördükleri zaman üzerlerindeki giysilerin ne olduğunu sormuşlardı. Bu gibi bilgiler ilk olarak Elohimler tarafından Âdem ve Havvanın zihinlerine bu şekilde verilmeye başlanmıştı. Burada verilen bilgi (ELMA), bilgiyi veren (YILAN) oğulları'dır. İlk olarak Yılan oğullarıyla görüşen Havva'dır. Öğrendiklerini (elmayı) Âdem ile paylaşmak suretiyle onu baştan çıkarmıştır. Yani o zamana kadar uymakta oldukları, emre, aykırı hareket etmek durumunu ortaya çıkarmıştır. Halbuki büyük tecrübenin yöneticileri esasında böyle bir durumu herhalde bekliyorlardı. Ve sık sık teftiş ederlerdi. Yani meydana getirmiş oldukları bu prototip ne dereceye kadar kendiliğinden bir atılım gösterebilecek, zira bu atılımı gösterebilirse, Dünya gezegeninde yeni bir devrenin nesline onları memur etmeleri lâzımdı. Sık sık teftişlerinde gerek Âdem'in, gerekse Hav-

va'nın onlardan saklandıklarını görmüşlerdir. Hiç değilse zamanla Âdem ve Havva çıplaklıklarının farkına varmışlardı. Hatıa sonradan yapraklarla örtünmüşlerdir. Halbuki burada artık 'daha aydınlığa çıkış' görülmektedir. Adem'le Havva'nın zihinlerinde. Yılan oğullarından alınmış bilgi ile hareket etme zaruretini hissediyorlar. Bazı şeyleri taklide gitmişler ve tabii buna Yahve son derece öfkelenmiştir; ama aslında Yahve ırkının istediği de buydu. Yani bir yerde Âdem ile Havva'nın uyankılığa doğru geçmesini temin etmişlerdir. Onları Aden bahçesinden hiç bir sebep yokken tutup atmanın imkânı olmadığından bunu bahane ederek (yasaklara karşı gelmek), galaktik kanunlara göre öldürmediler, ama sürüldüler. Bu şekilde Aden Cennetinden kovularak dünya'ya getirilirler.

Dünya Âdemi Aden'de yaratılmamıştır. Başka yerde yapılmış ve sonra Aden'e yerleştirilmiştir. Buradan da kovulduktan sonra yaratıldığı bölgeye tekrar yollanmıştır. Yani alındığı topraktan bu sefer ziraat yapması için onu tekrar oraya (dünyaya) yolluyorlar. Ondaki sonra tabii olarak, kendilerinde kısırlık meydana getiren bitkiye yemedikleri için çoğalma sürdü gitti... Hayvansal dünya bedenlerine alışmış olan bu beşeri varlıklar, (ki Aden'de bulunur) beşeriyete has hayat şuurunun bir kısmını attılar. Tufan'a sebep olan yozlaşma eğilimine kadar devam ettiler. Her ne kadar Aden'de iken bir Galaktik Kanunu çiğnemiş iseler de, sürgün cezasıyla, gene de epey yüksek vasıflarla, kendilerine öğretilmiş olan şeylerle yeryüzünde yaşadılar. Bunu belirli bir müddet devam ettirebildiler. Onan sonra yozlaşma başladı. Tufan olayıyla birinci temizlik hareketi yapıldı. Bugünkü bizler asıl nesille karışmış olan 'melez bir nesil'iz. Esasında bu genetik karışımın külli şuuruna da varmaya çalışıyoruz. Dominant olan büyük vasıfları tekrar kendimizde ortaya çıkarmaya çalışıyoruz. Yapmakta olduğumuz bütün beşeri mücadele toplumsal uğraşlar bunun için. Hangi bakımdan ele alırsak alalım, aslında bu büyük (eski) şuurumuza tekrar dönmeye daha doğrusu, büyük ge-

netik karışımından bize gelen asıl'a dönmeye çalışıyoruz.

Yukarıda bahsettiğimiz Tevrat'ta geçen 'Tanrı oğulları' sözünü ele alarak bir sembolü daha çözmeye çalışalım. Muhtemeldir ki, Hıristiyanlık'taki Baba-Oğul-Ruhhülkudüs üçlemesindeki Baba-oğul münasebeti, yani Tanrı oğlu olma münasebeti, Tanrı oğullarından (Galaktik irka mensup) olan Hazreti İsa'yı ifade etmiş olabilir. Hz. İsa, gerçekten, galaktik irka mensup Tanrı oğullarından biriydi. Yoksa anladığımız manada, Kaadir-i Mutlakın oğlu değil. Hâşâ. Bu, belirli fonksiyonlar görebilen bir ırkı ifade etmektedir. Spiritüel vasıfları çok yüksek olan bir ırkı ifade eder. Tanrı-oğlu, o irka mensup kimse demektir. Elohimlerce yaratılan Tanrıoğulları durugördü hassasına sahiptirler. (Lüsit) Saftırlar, yani beden vibrasyonları bizdeki gibi değişik aşılannmalarla orijinallliğini yitirmiş değildir. Telepatik güçleri vardır. Zaman ve mekâna hakim ve eşyayı değiştirebilirler. Bunlara benzer yüksek yeteneklere sahiptirler.

Hernekadar gerçek Galaktik Irk'a mensup olmayan, yani birinci Âdem neslinden değil, yerin toprağından meydana getirilmiş bir Âdem neslinden gelmiş olmamıza rağmen şu âyeti de nazarı dikkate almak berekir: «Sonuncular birinci olacaktır.» Yani bu ikinci Âdem soyunun belli bir gelişmeden sonra, şu anda geride görünmesine rağmen, ileride muhakkak ki lâyık olduğu seviyeye ulaşacaktır, demektir. Tekâmülünün gerektirdiği üst seviyeye çıkacaktır. Sonuncular birinci olacaktır. Şimdiki beşeriyet, mimaride kemerlerde kullanılır kilit taşına benzemektedir. O kadar önemli bir yer işgal etmektedir evrende. Kemerin ayakta durması kilit taşının mevcudiyetine bağlı bulunmaktadır. İşte dünya insanı da bugün büyük galaktik sistem içinde kilit taşı rolündedir. O kilit taşını oraya koyanlar onun önemini biliyorlardı.

Bir yanımız, (geliş itibarıyla) yıldızlara, öte yanımızda dünyaya yöneliktir. Ya-

ni yarımız dünya malı, yarımız uzay malı... Hepimizde, baştaki bu döllenmeden dolayı, bulunan beşeri, kişisel çatışmaların kaynağı en baştaki soyaal kesişmeden dolayı meydana gelen çift eğilimlerin sonucudur. Başta da, biz, ırk olarak, soy olarak karışık meydana gelmiştik. Eğer gerçekten saf bir ırkı temsil etseydik, hakikaten eğilimlerimiz tek yönlü olurdu. O saf ırka has eğilimler içerisinde devam eder giderdik. Uzaysal ve dünyasal tesirler içimizde daima çatışma hâlinde bulunmaktadır. Bu, maddecilikle, ruhçuluğun çatışması gibi abildirdiği gibi, iyilikle kötülüğün, hayırla şerrin vs. vs. çatışmaları da olabilmektedir. İnsanlığın bugünkü çatışmalarının asıl sebebi, kendi ırkının, kendi soyunun saf bir soydan ve ırktan gelmediğidir; zaten ırk olarak da vasfı çatışma içerisinde bulunmadır deniliyor.

Burada, şüphesiz, Tufandan sonraki büyük aşılannmaları da nazarı itibare almak lâzımdır. Çünkü Atlantis'lere, Mu'lara ait soy yeryüzünün diğer kıtalarına da intikal ettirilmiştir. Çünkü onların çoğu Galaktik Irka mensup varlıklardı. Hepsi değilse de büyük yüzdesi o ırka, Avrupa'ya Asya'ya ve dünyanın diğer kısımlarına intikal etmiştir. Yani yeni bir aşılama daha olmuştur. Belki ilk önceleri %30 nisbetinde olan Galaktik seviye, bu şekilde aşılannmalarla %50 ye çıkarılmıştır. Ve bu arada da pek çok yeni yeni değişiklikler meydana gelmiştir. Ve artık herhalde yeni bir aşılannmaya lüzum yoktur. Bundan sonra yapılacak olanlar bilgi bakımından gelişmek, hisler bakımından gelişmektir. Bunlar geliştirdiği zaman Galaktik ırktaki büyük modele daha uygun bir duruma girmiş olacaktır. Dünya insanı bugün, Kalyuga dediğimiz, Demir Çağı'nın sonlarındadır. Kaba, sert, vurucu . kırıcı Titanlar devrinin içinde bulunmaktayız. Bunların haricinde birşey hemen hemen görememekteyiz. Hayat bugün baskı, korku, istismar, ile sürdürülmektedir. Yani bugün dünyada «kurt kanunları» câridir. Demir devrinin özellikleridir. Bundan sonraki devir, birçoğunun özlemine geçtiği, Altın çağdır.

Hıristiyanlık'da

«Şeytan Çıkarma» Nedir?

EGZORSİZM!

Katolik inancına göre din adamlarına gelen üçüncü kutsal emir «Şeytan çıkartma»dır. Katoliklerde iki türlü şeytan çıkartma kabul edilir.

- 1 — Olağan şeytan çıkartma;
- 2 — Olağanüstü şeytan çıkartma.

Olağan şeytan çıkartma «vaftiz» töreni sırasında yeni doğmuş her Hıristiyan'a uygulanır. Olağanüstü şeytan çıkartma ise «Ruhunu şeytana kaptıran» kişilere uygulanır. Ayrıca bazı eşyalardan ve «Tuz»dan da şeytan çıkartılır. Günümüzde olağanüstü şeytan çıkartmanın uygulanabilmesi için başpapaz (Eveque)ın izni şarttır. Protestanlarda ise, Luther sadece vaftiz sırasında şeytan çıkartmanın yapılmasını istemiş olmasına rağmen, olağanüstü şeytan çıkartma uygulanabilmektedir.

Şeytan çıkartma ayinlerinde belirli dualar okunur, işaretler yapılır ve «Haç»tan yararlanılır.

LONDRA — Ruhundaki şeytanları temizlemek için katıldığı ayinden sonra karısını, dilini kopartıp gözlerini parmaklarıyla oyarak öldüren 31 yaşındaki Micheal Taylor, İngiltere'deki Leeds kenti Kraliyet jürisi tarafından «Suçsuz» bulunmuştur.

İyi bir aileden gelen sakın ve yumuşak ruhlu bir insan olan beş erkek çocuk babası Micheal Taylor, bir Hıristiyan tarikatının «Ruhtan şeytan çıkarma» ayinlerine katılmaya başladıktan sonra garip davranışlarda bulunmaya başlamıştır. «İsa'dan emir aldığı» ve «Tanrı'nın sesini duydu.

unu» ileri süren Taylor, anlayamayan bir lisanda konuşmayı âdet haline getirmiştir. En son yapılan «Şeytan Çıkartma» ayinine katılan iki papazın ifadesine göre «Taylor'un ruhundaki ismi bilinen 40 şeytandan 39 tanesi özel yöntemlerle çıkartılabilmiş, fakat 40. şeytan olan «Cinayet Şeytanı» çıkartılamamıştır. Uzman ruh hekimlerinin ve polis doktorunun görüşüne göre, cinayetten sonra çıplak olarak sokağa fırlayan Micheal bilinmeyen bir etki altında geçici «cinnet» geçirmiştir. Doktorlara göre Taylor şimdi gayet normal ve sağlıklı bir durumdadır.

İngiliz kamu oyunun büyük ilgisini çeken olay kilise çevrelerinde de karışıklıklara yol açmıştır. Bazı çevreler olayla «Şeytan» filmi (Exorcist) arasında ilgi kurmaktadır. İngiltere'nin Ossett bölgesindeki Yorkshire kentinde geçen olaylara 22 yaşındaki «üstün yetenekli» bir genç kız da karışmıştır. Kraliyet başsavcılarının Geoffrey Baker'in soruşturmasına ve iddianamesine göre «Şeytan çıkartma cinayeti» şu şekilde olmuştur:

Christian Taylor ile 29 yaşındaki karısı Christie, 12 senelik evli olup 6 ilâ 11 yaş arasında beş erkek çocuk sahibidirler. Senelerdir gayet mutlu bir çift olarak yaşayan Taylor ailesinin hemen hemen hiç kavga etmedikleri ve birbirlerini deli gibi sevdikleri anlaşılmıştır. 1974 yılının Temmuz ayında mutlu karı koca 22 yaşındaki Marie Robinson adlı bir kızla arkadaşlık etmeye başlamışlardır. 1974 yılının Eylül ayında Christian Taylor bir hıristiyan mezhebi olan «Christian Fellowship Group»

(Hristiyan Yoldaşlar Grubu) nun toplantılarına katılmaya başlamıştır. Bu toplantılarda İncil okunup dini şarkılar söylenmektedir. Dini inanışları zayıf olan Taylor'un, Marie'nin etkisiyle bu topluluğa katıldığı zannedilmektedir. 12 Ekim'deki yoldaşlar toplantısında 22 yaşındaki Marie içine yabancı bir ruhun girdiğini iddia ederek bilinmeyen bir dilde konuşmaya başlamıştır. Bundan sonra Marie, kendisini iyi hissetmediğini söyleyen bir cemiyet üyesinden «Şeytan çıkartmak» için gerekli gördüğü duaları okumuş ve bazı bilinmeyen hareketler yapmıştır. 2. Kasım'da bir toplantıdan sonra eve ziyarete gelen Marie'nin üstüne atlayan Taylor onu zorla öpmüştür. Bu olaydan bir süre sonra Christian Taylor, Gawber kilisesi papazlarından Peter Vincent'in de katıldığı bir «Şeytan çıkartma» toplantısına daha katılmıştır. Ayın dönüşü Taylor karısına evdeki bütün «Haç» ları yakmasını ve «Mukaddes Kitaplar» ı imha etmesini söylemiştir. Mazeret olarak da «artık ruhuna Şeytanın girdiğini» ileri süren Taylor, annesini de ziyaret ederek «İsa ile konuştuklarını», «Tanrı'dan aldığı emirleri» ve «Niçin Şeytanın sözünü dinleyeceğini» anlatmıştır. «Yoldaşlar» topluluğu üyelerinden Mister Eggins ile yaptığı bir gezintide çığlıklar atmaya başlayıp bilinmeyen hüsanda konuşan Taylor'u Eggins papaza götürmeye karar vermiştir. Papazın evinde yemekleri yere atan, kediyi pencereden atan ve papaz Vincent'in bir gözünü morartan Taylor'un ruhuna Şeytan girdiği «yoldaşlar» tarafından oybirliği ile kararlaştırılmıştır. Esrarlı bakışlı güzel bir kız olan Marie'nin Taylor'un ruhunu şeytana sattığı kabul edilmiştir.

Başsavcı Geoffrey Baker «inanılmaz crtaçağ zihniyetinin inanılmaz davranışları» dedikler, sonra şöyle devam etmiştir.

«Papaz Peter Vincent, papaz Donald James ve Mister Egginstan kurulu «Şeytan çıkartma» ekimi Taylor'u Barnsley bölgesi.

nin Gawber kentindeki «Aziz Thomas» kilisesine götürmüşlerdir. Akşam saat dokuzda başlayan ayın sabah saat altıya kadar sürmüştür. Kilisede yere yatırılan Taylor'un üstünde papazlar sırayla çeşitli dualar okumuşlar, büyüler yapmışlar ve Haçlar yakmışlardır. Ruhtaki bütün şeytanları isimleriyle çağıran papazlar 40 şeytanın 39'unu çıkartmaya muvaffak olmuşlardır. «Başsavcı Baker'e göre bu sırada tıbbi servislere veya polislere haber verilmiş olsaydı, cinayet önlenilecektir. Savcı Baker olayların sonunu şöyle anlatmıştır:

«Papaz Peter'in karısı bayan Vincent'in de şahit olduğu bu «Şeytan çıkartma» olayına Taylor'un karısı 29 yaşındaki Christine katılmamıştır. Sabah saat yedi buçukta Mister Eggins bay ve bayan Taylor'u arabasına alarak Ossett kentine götürmüştür. İyi bir rastlantı olarak karı kocanın beş çocuğu o gün için büyükannelelerine gitmişlerdir. Aynı gün sabah saat 10'u 10 geçte Taylor karısına saldırmıştır.»

Sabah saat 10.45'de çırılçıklak bir vaziyette ve her tarafı kan içinde Ossett sokaklarında dolaşırken polisler tarafından yakalanan Taylor «Dinimin icaplarına uyarak karımı öldürdüm» demiştir. Eve giden polisler, bir kan gölü içinde yatan bayan Taylor'u dili koparılmış ve gözleri oyulmuş bir halde ölü bulmuşlardır.

Davaya bakan Leeds kenti ağır ceza mahkemesi jürisi, Kraliçe adına verdiği kararda Christian Taylor'u «Dini eğilimler yüzünden akli dengesini kaybettiği için suçsuz» bulmuştur. Mahkemede tanıklık eden uzman doktor Hugo Mile «Taylor şimdi hem hukuki hem de tıbbi bakımdan sıhhatlidir. Fakat cinayet saatinde bir süredir içinde bulunduğu «Trans hali» en üst noktaya çıkıp kendisini şüursuz hale getirmiştir» demiştir.

Olaya isimleri karışan papazlar hakkında kilise çevrelerince soruşturma açılmış olmasına rağmen, adli takibat yapılabacağına dair henüz bir belirti yoktur.